Elle t

**Dünyanın bazı ü
narkoz vermeden
Arkadaşımız Ata
yaşamış emekli**

ELLE AMELİYAT
da geride bıraktı. İnsa
Kan akıyor ya da ak
müdahaleyi yaptıktan
yerini kapıyor. Geriye

Bütün bunlara inanmamak, *"Hayır, olamaz"* diye işi geçiştirmek mümkün. Fakat inanıp inanmadan önce, bu olayın ne olduğunu anlamak, herhalde çok daha uygun olacak!

Elle ameliyatı izleyen Türk

"Adım **Erdoğan Örge.** *Emekli deniz albayıyım. 1984 yılının Şubat ayında, Filipinler'de başkent Manila'daydım. Halen bir turizm şirketinin Uzakdoğu rehberliğini yapıyorum. Manila'da bulunurken, elle ameliyat yapıldığından söz ettiler.*

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN
Bilinmeyen
DÜNYASI
16
250 TL. (KDV dahil)
Nostradamus ve İslamiyet
Gürültücü ruhlar
Merih'ten gelenler
Elle yapılan ameliyatlar
Hz. İsa'nın kefeni
KARACAN

tlar

tür bir ameliyatı nasıl
n. Sheraton Oteli'nde
pılacaktı. İzlemek için
tte otelde bulundum."

çenesinden bir rahat-
pacak olan ise, **Maqrio**
endiğime göre, bu tür
ce sekiz kişi varmış ve
miş. Bunlara **'Healer-**
(alttа).

Maqrio, önce uzun uzun ellerini yıkadı, sonra eline bir çarşaf aldı. Çarşafı hasta ile kendisinin arasında tutuyordu. Bir röntgen cihazında olduğu gibi, çarşafın arkasında bulunan hastaya, daha doğrusu çarşafa bakıyordu. Bu şekilde, hastadaki rahatsızlıkları belirliyormuş.

Daha sonra, hastanın çenesini tuttu ve parmaklarıyla uzun uzun okşayıp sıvazladı. Bu arada, hastanın eline bir haç verdi. Hem sıvazlamaya devam ediyor, hem de mırıldanarak bazı dualar ediyordu."

Elle yapılan ameliyatlar

Dünyanın bazı ülkelerinde hiçbir alet kullanılmadan, narkoz vermeden ameliyatlar yapan cerrahlar var. Arkadaşımız Ata Nirun, Filipinler'de böyle bir ameliyat yaşamış emekli bir Türk albayıyla konuştu.

ELLE AMELİYAT yapılması akupunkturu da geride bıraktı. İnsan vücudu elle yarılıyor. Kan akıyor ya da akmıyor. Cerrah, gerekli müdahaleyi yaptıktan sonra, yine elle ameliyat yerini kapıyor. Geriye de hiçbir iz kalmıyor.

Bütün bunlara inanmamak, *"Hayır, olamaz"* diye işi geçiştirmek mümkün. Fakat inanıp inanmadan önce, bu olayın ne olduğunu anlamak, herhalde çok daha uygun olacak!

Elle ameliyatı izleyen Türk

"Adım **Erdoğan Örge.** *Emekli deniz albayıyım. 1984 yılının Şubat ayında, Filipinler'de başkent Manila'daydım. Halen bir turizm şirketinin Uzakdoğu rehberliğini yapıyorum. Manila'da bulunurken, elle ameliyat yapıldığından söz ettiler.*

Maqrio'nun Amerikalı bir kadına uyguladığı apandisit ameliyatı (üstte). Bir başka hastası da emekli deniz albayı Erdoğan Örge ameliyat yerini gösteriyor (altta).

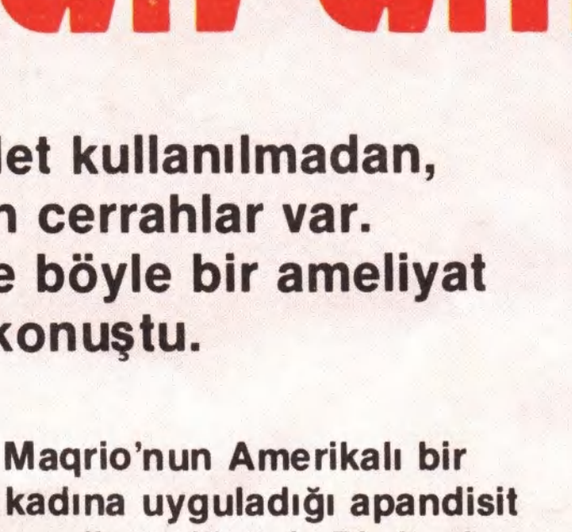

Olay ilgimi çekti, bu tür bir ameliyatı nasıl izleyebileceğimi araştırdım. Sheraton Oteli'nde bir odada elle ameliyat yapılacaktı. İzlemek için izin aldım ve söylenen saatte otelde bulundum."

Ameliyat başlıyor

"Hasta bir Amerikalıydı, çenesinden bir rahatsızlığı vardı. Ameliyatı yapacak olan ise, **Maqrio** *adlı bir Filipinliydi. Öğrendiğime göre, bu tür ameliyatı yapabilen sadece sekiz kişi varmış ve Maqrio bunlardan biriymiş. Bunlara* **'Healer-İyileştirici'** *diyorlar.*

Maqrio, önce uzun uzun ellerini yıkadı, sonra eline bir çarşaf aldı. Çarşafı hasta ile kendisinin arasında tutuyordu. Bir röntgen cihazında olduğu gibi, çarşafın arkasında bulunan hastaya, daha doğrusu çarşafa bakıyordu. Bu şekilde, hastadaki rahatsızlıkları belirliyormuş.

Daha sonra, hastanın çenesini tuttu ve parmaklarıyla uzun uzun okşayıp sıvazladı. Bu arada, hastanın eline bir haç verdi. Hem sıvazlamaya devam ediyor, hem de mırıldanarak bazı dualar ediyordu."

Maqrio'nun bir kadına uyguladığı göğüs kanseri ameliyatı. Kadının ruhsal cerraha duyduğu olağanüstü güven, yüzünden belli oluyor (üstte).

Maqrio, vatandaşı bir kadına akıl almaz ameliyatlarından birini daha uyguluyor (solda).

"Parmaklarını içeri soktu"

"Elle sıvazlama işlemi devam ettikçe, adamın çenesinde bir yarık açıldı. Biraz sonra da, kan akmaya başladı. Filipinli dua mırıldanmaya devam ediyordu. Sonra, parmaklarını açılan yarıktan içeri soktu ve bir parça et çıkardı. Büyük miktarda, kan akıyordu ama, Maqrio hiç önemsemedi.

Sonra, yine elleriyle sıvazlamaya başladı. Önce, kan akması azaldı ve birkaç saniye sonra durdu. Yarık daralmaya başladı ve kapandı. Anestezi uygulanmadığı halde, hasta hiç acı hissetmemişti. Yaradan geriye hiçbir iz kalmadı. Maqrio, bu iş için 50 dolar ücret aldı."

Örge'yi de ameliyat etmek istiyor

"Ben, hayretler içinde, şoke olmuş durumda olanları seyrediyordum. Pozitif bilime inanan ben, böyle garip ve akıl almaz bir olayı gözlerimle gördüm. Olacak iş değildi! Peki, nasıl oluyordu? Acaba, hayal mi görüyordum?

Bu arada işini bitiren Maqrio, bana döndü ve 'Seni de ameliyat etmemi ister misin?' dedi. Şaşırdım ve hiçbir rahatsızlığım olmadığını söyledim. 'Belli olmaz, dur bakalım, bir muayene edeyim' dedi. Çok etkilenmiştim, dediğini yapmaya karar verdim.

Önce beni çırılçıplak soydu, sonra yine çarşafı aramıza gerdi. Bir dua ettikten birkaç dakika sonra, 'Sen hastasın' dedi. 'Sende aşırı şişmanlamaya yol açan bir bozukluk var. Bu bozukluk sonucunda, zarar görebilirsin. Bir tür hormon bozukluğu da olabilir' diyererek, teşhisini anlattı. Gerçekten kilolu biriydim ama, hiçbir şikâyetim de yoktu."

Erdoğan Örge'nin karnı yarılıyor

"Düşündüm ki, pek o kadar zor bir iş değil. Deminki Amerikalı hiç acı çekmemişti ve rahat rahat oturuyordu. Ameliyatı kabul ettim. Yalnız ben Müslümanım, dedim ve fark eder mi diye sordum. 'Fark etmez' dedi, 'Allah her din için birdir.'

Elime yine o haçı verdi, sonra ekledi; 'Sadece Allah'ı düşün ve başka bir şey düşünme.' Düşüncelerimi, sadece bir noktaya toplamamı istiyordu. Yattığım yerin tam yanında, bir ayna vardı. Maqrio, aynadan ameliyatımı izlememi söyledi.

Her şeye rağmen çok heyecanlıydım. Dikkatimi bir yere toplamaya çalışmama rağmen gözüm aynadaydı. Yine deminki gibi yaparak, karnımı, tam göbeğimin altını sıvazlamaya başladı. Mırıldanarak dualar etmeye devam ediyordu.

Birden karnımın yarıldığını gördüm, kan fışkırdı. Bağırsaklarım dışarıdaydı ve Maqrio elini karnıma sokmuştu. Hiçbir şey hissetmiyordum diyebilirim, sadece bir an küçük bir sızı oldu, hepsi o kadar. Sonra, Maqrio karnımın içinden küçük bir et parçası çıkardı ve yine sıvazlayarak önce kanı durdurdu, sonra yarayı kapattı.

Bütün olay bu kadardı. Şimdi de gördüğünüz gibi, karnımda hiçbir iz yok. Ameliyattan sonra, 10 kilo verdim."

Ruhsal cerrahi

Erdoğan Örge'nin başından geçen, bu alandaki yığınlarca örnekten sadece biri. Buna ruhsal cerrahi deniyor. Kökeni oldukça eskilere dayanıyor. Birçok bilim adamı, konuyu izlemiş, incelemiş ve çeşitli tezler ortaya atmışlar.

Yukarıda ele aldığımız türden bir olayı açıklamak -tabii, işin içinde bir hile yoksa- şimdilik pek mümkün değil. Ortada sadece birtakım varsayımlar var. Böyle bir ameliyatı gerçekleştiren kişinin, bazı hastalara iletebildiği özel bir enerjisi olabileceği ileri sürülüyor. Buna göre, bu enerjinin kaynağı da beyin.

Beyinden çıkan enerji

İnsan beyni bilindiği gibi, sürekli olarak çeşitli elektromanyetik dalgalar yayar. Yalnız bu dalgaların güçleri ve frekansları hiçbir insanda aynı değildir.

Bizlerde var olan bu enerji, eşit olmadığına göre, o zaman insanlar arasındaki farklılıklar da buradan doğuyor olabilir. Zaten birçok

uzmana göre yetenekler ve deha, beyin gücünün farkından ortaya çıkıyor. Tüm enerji türlerinde olduğu gibi, beyin enerjisi de bir noktaya yoğunlaştırılabilir. İşte, bir yoruma göre, ruhsal cerrahinin açıklaması böyle! Yani cerrah, beyin gücünü hasta noktaya yoğunlaştırıyor. Lazer ışığının, çeliği bıçak gibi kesmesi gibi, beyin enerjisi de eti kesiyor.

Yine aynı şekilde de yarayı süratle kapıyor. Yani, aynı enerji iki ayrı amaçla yönlendirilebiliyor. Araç ise, bunu yapan cerrahın parmakları. Üstelik bu güç, acıyı da uyuşturuyor. Ama neden bazı insanlarda bu güç var?

Örneği çok

Filipinler'in ya da Brezilya'nın ruhsal cerrahları yaptıkları akıl almaz ameliyatlarıyla herkesi şaşırtmaktadırlar. Bilim dünyası ya reddediyor, ya da susmak zorunda kalıyor.

Metin And karşı çıkıyor

Yazar ve araştırmacı **Metin And,** ruhsal cerrahi olaylarına, tüm paranormal olaylara olduğu gibi, sert bir şekilde karşı çıkıyor. **"İnsanüstülük Taslayanların İçyüzü"** adlı kitabında şu görüşleri savunuyor:

Ona göre, bu tür tedaviler insanlık kadar eski. Eski büyücüler, Şamanlar böyle çalışıyorlar. Bu inancın Hıristiyan inançlarıyla ilişkisi var. Türkiye'de de aynı işi yapan üfürükçüler, şeyhler vardı. Hastalığa tanı koymakla ve hastaya iyi olduğu kanısının aşılanmasıyla hasta kendini iyi sanabilir ya da iyişebilir. Bu bir suçtur, çünkü tıp kenara atılmaktadır. Ruhsal cerrahi ise tamamen sahtekârlıktır. Gözbağcılık yapılmakta, hayvan dokuları kullanılmaktadır.

Bir Türk bilim adamı olarak, Metin And'ın görüşleri ilginç ve doğru sayılacak yönleri var. Ama yazık ki, bu tür olayları çok yakından gözlemlemeden ve uzun araştırmalar yapmadan verilen kararlara da güvenmek güç. Aynen; her şeye bilinçsizce inanmak gibi...

Garip olaylar

Özellikle Filipinler'de yapılan ruhsal ameliyatların tümünde, olayın özünün dışında, önemli gariplikler de görülüyor. Dünyanın görebileceği şekilde bir yayın hazırlanıyor. Kameralar kuruluyor, ameliyatlar başlıyor. Tam kritik noktaya gelindiğinde, yani cerrahın eti çıkaracağı anda ışıklar sönüyor ve bir daha yakılamıyor.

Bazen de olayları izlemeye giden bilim adamları, nedense yanlarına hiçbir araç gereç almamış oluyorlar. Ameliyatı tüm çıplaklığı ve gerçekliğiyle yaşıyorlar. Şoka girmiş bir durumda geri dönüyorlar. Bir yığın elektronik araçla tekrar geldiklerinde ameliyat başarısızlıkla sonuçlanıyor.

Yok olan mesane taşı

Bir olay da şöyle gelişiyor: Bir ruhsal cerrah, hastadan mesane taşı çıkarıyor. Bu taş, bir örnek olarak bazı bilim adamlarınca ele geçiriliyor. Hasta Avrupalı. Evvelce röntgen filmleri çekilmiş.

Filipinli ünlü ruhsal cerrah Maqrio'nun Manila'da Ramada Oteli'nde gerçekleştirdiği inanılmaz ameliyatlarından biri. Bir erkek hastaya guatr ameliyatı yapıyor. Görüldüğü gibi hasta, ameliyat anında elinde bir haç tutuyor (üstte).

Bu filmlere bakılacak ve taşın aynı taş olup olmadığı belirlenecek! Mühürlü bir kavanoza konan taş, birkaç gün sonra yok oluyor. Mühür bozulmamış, fakat kavanozun içinden alınmıştır.

Araştırmacıların çaresizliği

Sabır ve inatla çabalayan bilim adamları, hâlâ kesin bir kayıt ele geçiremediler. Birçok ameliyat filme alındı. Fakat bu filmlerden bilimsel bir gerçek ortaya çıkarılamıyor.

Demek ki, ortada bilime ters düşen bir şey var! Deneyler ve incelemeler yapılıyor ama tam bilimsel bir kanıt ortaya konacakken bir aksilik çıkıyor. Her şey altüst oluyor. Yani önümüzde, ne olduğunu bilemediğimiz ve bu yüzden de nasıl aşılacağını çözemediğimiz bir engel var.

Peki, cevap nerede? Gayretli, sabırlı ve her şeye açık bilim adamlarından biri olan Dr. **Lyall Watson,** konu ile ilgili bir incelemesini şu sözlerle bitiriyor:

"Önümüzdeki engeller, sanki istenerek konmaktadır. Ya bizi vazgeçirmek amacıyla, ya da büyük bir hızla çok ötelere birden ulaşmamızı sağlayacak bilgilere varış kanallarımız denetlenmektedir. Belki de, bizimle işbirliği yapmak istemeyen kendi bilinçaltımızla boğuşup duruyoruz. Veya, bizler kozmik bir dadının yönetimi ve gözetimi altında, gezegenimizden ve algılama ufkumuzdan oluşan bir bahçede oynayan küçücük bebekleriz."

Sonuçta

Filipinler'deki ruhsal ameliyatların gerçek olup olmadıkları daha uzun yıllar tartışılacak gibi. Bilim dünyası eline sadece birkaç ipucu geçirmiş durumda.

Ama ortada iyileşen, sağlığını yeniden kazanan bir yığın insan görülüyor. İnançla veya zannederek, ne olursa olsun! Çünkü sonuç iyidir, eksik olan bilimsel yorumdur. Şimdi onu bekliyoruz ve göreceğiz.

Daha fazla bilgi için:
Bahaettin Kadıoğlu, *Alt Şuur Çağı,* ECA Yayınları, Ekim 1981
Teoman Alper, *Bilinçte Devrim,* Hürriyet Yayınları, Mart 1978.
Metin And, *İnsanüstülük Taslayanların İçyüzü,* Karacan Yayınları, 1981.
Şefika Karagülle, *Breakthrough to Creativity,* De Vors - ABD - 1967,
Ruh ve Madde Dergisi, Sayi: 67-70-274.

Nostradamus ve İslamiyet

Nostradamus'un kişiliği ve kehanetleri hakkında yazılacaklar bitmez. 324. sayfada da işlediğimiz bu olaya devam ediyoruz. Arkadaşımız Ata Nirun, bu kez onun ölümüne ve İslamiyetle ilişkisine ağırlık veren bir yazıyı kaleme aldı.

ORTAÇAĞ AVRUPA'SI kehanet ve gizemli işlerle uğraşanlar için çok tehlikeliydi. Çünkü aşırı dini taassup, kimsenin gözünün yaşına bakmıyordu. Binlerce insan, hiçbir günahları olmadan din mahkemelerinin pençesine düşüyor ve yakılarak öldürülüyordu. İşte **Michel Nostradamus** böyle bir ortamda yaşadı, kendini acımasız yargılamalardan kurtardı. Üstelik bir de saygınlık kazandı.

Kendini nasıl korudu?

O zamanki adıyla Salon kenti kâhini olan Nostradamus, öncelikle kendini mükemmel bir Hıristiyan olarak tanıttı. Gerçekten de öyleydi, yazdıklarında Hıristiyanlık ve **Hz. İsa** sevgisi açıkça görülür. Peki ya İslamiyet? Birçok yorumcuya göre, Nostradamus, Müslümanlara düşmandır. Gerçekten öyle midir? Yoksa, çağının gerçeğine uyup, öyle mi görünmüştü?

Nostradamus'un İslamiyetin gücünün büyüyeceği şeklinde yorumlanan kehanetlerinden birinin Bruce Pennington tarafından yapılmış resmi. Ortaya çıkacak bir İslam lideri elindeki kılıçla Avrupa'yı işaret ediyor (altta).

Evet, kendisini öyle göstermek istemiştir. Çünkü Nostradamus, tüm insanlığı uyarmıştı. Bu düzeyde bir haberci için, din ayrımı olamaz! Ama düşüncelerini, kendi ifadesiyle bir gizem perdesiyle örttü. Zira, kendini kilisenin baskısından koruyordu.

Kral onun ayağına geliyor

1560 yılı, Avrupa'nın birçok yerinde Katolik-Protestan çatışmalarının başladığı yıldır. Bu mezhep çatışmaları, yağmalara, kanlı olaylara neden oluyordu. Salon kentinde de aynı tür olaylar görülmeye başlayınca, Nostradamus tehlikede olduğunu anladı. O dönemde tahtta çocuk Kral **IX. Charles** vardı. Fakat iktidar Kraliçe **Caterina de Medici**'deydi.

Nostradamus bir ara evini ve ailesini bırakıp, Paris'e gitmeyi düşündü. Fakat çekindi. Tam bu sırada, Kral Charles iki yıl sürecek bir Fransa turuna çıktı. Amacı mezhep çatışmalarını engellemekti. Uzun bir yolculuktan sonra, 17 Kasım 1564'te Kral ve maiyeti, Salon kentine geldiler.

Büyük bir törenle karşılanan Kral, tek bir cümle söyledi:

"Ben buraya, özellikle Nostradamus'u görmeye geldim." İki gün boyunca Nostradamus, Kral'a kraliyet ailesinin gelecekleriyle ilgili çalışmalarını sundu.

Kral kentten ayrılmadan önce Nostradamus'u Fransa Kralı'nın özel doktoru ilan etti. Kâhin, artık dokunulmazlık kazandı. En büyük güç tarafından korunmaktaydı. Çünkü o dönemde kilise daima, sarayla uyumlu olmaya dikkat ediyordu.

Kendi ölümünü söylüyor

Kral'ın himayesine rağmen Nostradamus'un hayatı çok zorlu geçmiştir. 62 yaşına geldiğinde çok yorgun ve hastaydı. Anjin de Pectoris adlı kalp rahatsızlığına yakalanmıştı. Yıllarca süren, sabahlara kadar olan çalışmalar, uzun geziler, salgınlarla yaptığı korkunç savaşlar onu bitkin düşürmüştü. Ama büyük bir gayretle ünlü eseri **"Yüzlükler"**in son basımını hazırlamaya çalışıyordu.

Bu çalışmayı sonuçlandıramadı. Zaten kendisi, sağlığında eserinin tam basımını hiçbir zaman görememiştir. 1558'de yapılan ikinci basımında, yedi yüzlük, (yedinci yüzlük, 42. dörtlükte kalmıştır) yer alır. Ölümünün hemen ardından çalışma masasındaki kâğıtların içinde, diğer yüzlükler ve kehanetler bulundu. İşte bunlardan Kehanet 141'de şöyle yazıyordu:

"Elçilik görevinden dönünce, armağanlar ile,

Başka bir şey yapamadan, Tanrı'ya gidecek,

Akrabaları, dostları, sevenleri onu bulacak,

Yatağının ve tahta bir sıranın yanında."

1566 Haziran'ında Nostradamus, Salon Meclisi tarafından elçi olarak görevlendirildi ve Arles'e gitti. Arles Piskoposu tarafından verilen hediyeleri alarak, tekrar Salon'a döndü. Aynı günün akşamı, öğrencisi, dostu ve asistanı **Chavigny**'ye şöyle dedi:

"Güneş doğduğunda, beni bir daha canlı olarak göremeyeceksin."

2 Temmuz 1566 sabahı, Chavigny erkenden Nostradamus'un evine geldi. Çalışma odasına çıktı. Ama artık Michel Nostradamus sağ değildi. Yatağının ve çalışma masasının yanında tahta bir sıranın üzerinde ölü olarak yatmaktaydı. Kendisiyle ilgili kehaneti aynen çıkmıştı.

Kimdi o?

Nostradamus gerçekte kimdi? Amacı neydi? Neler yaptı? Bugün bunları tam olarak bilmiyoruz. Tarihin kayıp sayfaları arasında pek çok bilgi eksik! Ama bunların cevaplarını aramak, belki de pek önemli değil. Önemli olan, onun yazdıklarıdır. Ne demek istemişti? Saçma sapan şiirler yazan biri miydi?

Şiirleri, daha sonraları olaylara uydurulup, sonuçlar mı çıkarılmıştı? Yoksa henüz anlayamadığımız bir bilgiyle bize bir gizem mi bıraktı? Öyle olmalı! Çünkü kehanetleri arasında inkâr edilemeyecek gerçekler var. Ama bunlar onun deyimiyle ancak gören gözlere açıktır. Yine Yüzlükler'e dönelim, ama biraz da İslam âlemiyle ilgili görülenlere bakalım.

Bruce Pennington'un Nostradamus'un kehanetleri ile ilgili bir resmi daha. İslam (sarı bayraklılar) ve Hıristiyan (kırmızı bayraklılar) güçleri savaşıyorlar, sonunda zirvede anlaşıyorlar (üstte).

İslamiyetin gücü büyüyecek

Nostradamus dörtlüklerinde, İslam âlemiyle ilgili birçok dörtlük var. Bunların hemen tümü, henüz bir yere bağlanmış değil. Ancak bazı yaklaşımlar görülüyor. Birkaçına bakalım;

"Geçimsizlikler ve Fransa'da bir ihmal,
Muhammed'e geçiş zamanı olacak, savunmasız,
Kan bulaşacak her yere, Senoise Denizi' nde
Marsilya limanında gerçek örtülü, barınak kubbealtı."

Bu dörtlük, bazı yorumcular tarafından, Osmanlı Sultanı **Kanuni**'ye bağlanıyor. Onun **Barbaros**'a yaptırdığı Marsilya seferi düşünülüyor. Senoise Denizi, İtalya sahilleridir, daha doğrusu Fransa-İtalya sahillerinde yaşayan halktır. Ama bu yorum şüphe uyandırıyor, çünkü Kanuni ve Barbaros, Nostradamus'un çağdaşlarıdır. O zaman, geleceğe bakmak gerekiyor. Yani, İslam güçleri yeniden Fransa ve İtalya sahillerine gelecek demektir.

Kaddafi'nin Fransa'ya etkisi

"Libyalı bir prensin batıda gücü artacak
Fransa Arap dili konuşmaya başlayacak,
O öğrenecek dili, sözde alçakgönüllü,
Arap dili Fransızcaya çevrilecek."

Bruce Pennington'un bir diğer resmi. İran'ı temsil eden aslan, saldırı halinde. Muhtemelen bir Arap ülkesine (üstte).

Bu dörtlükte Libyalı lider **Muammer Kaddafi** açıkça görülüyor. Kendisi aslında soylu bir ailedendir, yani bir prenstir. Dörtlükteki önemli nokta, Fransa'da Arap dilinin konuşulmaya başlanması, yani Arap etkisinin artmasıdır. Bu olay zaten hızla oluşuyor. Gerek politik, gerekse sosyal açıdan Araplar değil Fransa'yı, tüm Avrupa'yı etkileri altına alıyorlar.

Daha da ilginci, son yıllarda Fransa'da İslamiyet hızla yayılmaya ve önem kazanmaya başladı. Birçok ünlü Fransız, **Garaudy, Monteil, Dr. Bucaille** ve Kaptan **Cousteau** başta olmak üzere Müslüman oldular. Daha da önemlisi, Arapça öğrendiler.

İran-Mısır çatışması

"Üçüncü mevsimde, Koç'un döneminde,
Ekim'in yirmi yedisinde olacak,
İran Kralı alınacak, Mısır tarafından,
Savaş, ölüm, kayıp, Hıristiyanlara ayıp."

Nostradamus'un ilginç kehanetlerinden biri. Üstelik zaman da belirtiyor. Ama hangi yıl? Bu ancak derin astrolojik hesaplarla anlaşılabilir, ama yine de çok güç! Çünkü, Koç burcunun etkili olacağı birçok Ekim dönemi olabilir. Öyleyse, zamanı kollamak gerekir.

İran'la Mısır arasında bir çatışma çıkabilir mi? Politik görünüm bunu olabilir gibi gösteriyor. Ama dörtlüğün en güzel yanı, İslam dünyasındaki çatışmalara Hıristiyan dünyanın daima seyirci kalmasıdır. Çünkü Hıristiyanlık önce sevgi ve barış dinidir. Nostradamus işte bunu ayıplıyor.

Hıristiyanlar ve Müslümanlar

"Arap prens, Merih, Doğu, Venüs, Aslan,
Kilise kralları, denizin üstündeler,
İran'a doğru bir milyon olacak,
Türkiye, Mısır gerçek iblis saldıracak."

Bu dörtlük çok düşündürücüdür. Birinci dizede hem zaman, hem de kişi ve bölge belirtilmiş. Merih ve Venüs Aslan burcundayken bir Arap prensi ortaya çıkacak. Hıristiyan dünya ona karşı tepki halinde, İran'a saldıracak. Yoksa, Humeyni rejiminin sonu mu?

Türkiyede olayın içinde. Biraz değişik bakalım. Dini bir kavram veya inanç anlatılmış olabilir. Yani o kişi, ünlü **Deccal** olabilir. Çünkü, Deccal, doğudan, büyük bir olasılıkla da Ortadoğu'dan çıkacaktır. Hatta bu yer Anadolu bile olabilir. Gerçek bir İsa düşmanı olacaktır. Müslümanları inandırarak, büyük belalara sokacaktır.

Zamanları bulma metotları

Nostradamus, sadece gelecekle ilgili kehanetlerde bulunmamış, aynı zamanda astrolojinin yapısı ile ilgili bilgiler de vermiştir. Bunları oğlu **Cesar**'a yazdığı mektuplardan öğreniyoruz. Nostradamus, Merih, Jüpiter ve Satürn gezegenlerinin aynı çizgi üzerinde bir araya gelmeleri sonucunda, dünyada önemli olaylar olacağını o zamanlar savunmuştu. Ona göre bu kavuşum, ruhsal ve maddesel değişimler doğuruyordu.

Nitekim, bugünkü astrologlar da aynı görüşü savunuyorlar. Geçen yıllarda, dünyada üç önemli liderin aynı zamanlarda suikaste uğramasını Jüpiter ve Satürn'ün kavuşmasına bağladılar. Bu liderler Mısır Cumhurbaşkanı **Enver Sedat** (bu olayda hayatını yitirdi), Amerika Birleşik Devletleri Başkanı **Ronald Reagan** ve **Papa II. John Paul** (bu son ikisi ölmedi). Yine astrologlara göre bir diğer kavuşum ise 1 Eylül 1939'dadır. Bu tarih İkinci Dünya Savaşı'nın arifesidir.

Hesapların yapılışı

Astrolojik zamanların bulunması, çok güç bir iş. Nostradamus'unkiler daha da zor! Çünkü onun astrolojisi de gizem dolu. Hesaplamaları farklı, yorumları ayrı. Günümüz astrologları, ancak tahminlerde bulunuyorlar. Kesin hesaplar, bazı olaylar gerçekleşince yapılabiliyor.

Bizce, açıkça görülen bir şey var. Nostradamus sıradan biri değildi. Kullandığı bilgi özel olarak öğrenilmiş ve yetenek isteyen bir bilgiydi. Şu anda, böyle biri olmayabilir. Ama yaşadığımız çağda, onun yaşadığı dönemde olmayan imkânlar var. Çok güçlü araştırma olanakları, yani bilgisayarlar ve araştırma teknikleri. İşte bunlardan yararlanarak Nostradamus'un kehanetleri araştırılabilir!

Nostradamus'un önemi

Nostradamus olayı önemli! Çünkü bütün insanlığın geleceğine yönelik tespitlerde bulunmuş.

Ayrıca kehanet konusunu incelemek isteyenlerin de ilk başvuracakları isimdir. Tabii kehanet onlar için önemliyse...

Daha fazla bilgi için:

Jean C. Fontbrune, *Nostradamus*, Pan Books, Londra, 1983.

James Laver, *Nostradamus*, Penguin Books, Londra, 1942-1952.

Donato Piantanida, *Nostradamus*, Casa Editrice Atanor, Roma, 1969.

Ruh ve Madde Dergisi, Ruh ve Madde Yayınları, Sayı: 266.

İnsan ve Kehanet, Bilim Araştırma Merkezi, Kitap: 27, Mart 1979.

Bruce Pennington, *Eschatus*, Dragon World Book, Surrey UK, 1976.

Hz. İsa'nın kefeni

Hz. İsa'nın çarmıha gerildiğinde üzerine örtülen kefenin bulunması, Hıristiyanlık dünyasını altüst etti. Aşağıdaki yazıda bu olay inceleniyor.

Hollanda, Gonda'daki St. John Kilisesi'nin penceresindeki 16. yüzyıl resmi görülüyor. Rivayete göre, İsa, Golgotha'da çarmıha gerilmek üzere giderken haçını taşıyordu. St. Veronica ona öyle acıdı ki, terini silmek üzere mendilini verdi. Sonradan mendilin üzerinde mucizevi olarak İsa'nın yüzünün belirdiğini gördü. Roma'daki St. Peter Kilisesi'ndeki mukaddes emanetin, St. Veronica'nın mendili olduğuna uzun bir süre inanıldı. Ancak bu iddia artık ciddiye alınmıyor (solda).

HAÇLI SEFERLERİ sırasında ve seferlerden hemen sonra, dilenen rahipler bütün Avrupa'ya yayıldılar. Kutsal bölgelerden aldıklarını ve sözde ilk kiliselerin kalıntıları olduğunu iddia ettikleri eşyaları satıyorlardı.

Bunların arasında **St. Peter**'in aşık kemikleri, **St. Sebastian**'ı öldüren oklar, **Meryem Ana**'nın elbisesinin parçaları ve Son Yemek'ten arta kalmış kurumuş ekmek parçaları vardı.

Bu tür eşyaların aynı zamanda birçok yerde birden ortaya çıkması kiliseyi gülünç duruma düşürüyordu. Bu arada da **Martin Luther** ve **John Calvin** gibi reformcular da kiliseyi eleştirmek için yeterli malzemeye sahip oluyorlardı.

Sözde **Hz. İsa**'nın çarmıha gerildiği tahta haçın parçaları İtalya, İspanya ve Güney Fransa'ya o denli yayılmışlardı ki, tümü bir araya getirilse bir haç değil, bir yığın haç oluşturulabilirdi.

Turin'in kutsal kefeni

Doğal olarak Roma Katolik Kilisesi, bu tür uydurma eşyalardan rahatsız olmaya başladı. 19. yüzyılın sonlarında Vatikan bir bildiri yayınladı. Bu bildiriye göre Hıristiyan âleminin en kutsal eşyası bile olsa hiçbir kalıntı gerçek olarak kabul edilemezdi.

Bu açık ferman, bir Fransız bilim adamına karşı verilmişti. Bilim adamına göre Turin'in kutsal kefeni (İtalya'nın Turin kentinde ortaya çıkarılan ünlü kefen) olarak bilinen örtü, gerçekten İsa'yı kefenlemek için kullanılmıştı. Dr. **Yves Delage** böyle iddia ediyordu. Çünkü ona göre batıl inancın bittiği yerde bilim başlardı.

1523'ten 1534'e dek hüküm süren Papa VII. Clement. Troyes piskoposu, Papa'ya Turin kefeninin para karşılığı sahibi tarafından gösterilmesini şikâyet etmişti. Papa, kefenin gösterilmesine izin vermiş ancak mukaddes emanet olduğunu kabul etmemişti (üstte).

Kefenin özellikleri

Turin'in kutsal kefeni, boyu 4 metre, eni 1 metre olan dikdörtgen bir kumaş parçasıdır. Kumaşın yüzeyinde, sakallı ve çıplak bir insan figürünün sarımsı kahverengi solgun bir izi görülüyor.

Kan olduğu söylenen koyuca lekeler figürün başında, bileklerinde, ayaklarında ve sol el bölgesinde yoğunlaşıyor.

Şeklin hem önden, hem de arkadan görüntüsü bağlanmış gibidir. Aynı izlenimi başın çevresinden edinmek mümkün. Burada da çelenk gibi bir cismin izleri bulunuyor.

Kefen eskiden beri biliniyordu

Kefenden 1203 yılında ilk söz eden askeri tarihçi **Robert de Clari**'dir. Kayıtlarında, Bizans'ın 4. Haçlı Seferi'ndeki Haçlılarca işgalinde İsa'nın şeklinin olduğu bir kefen gördüğünü yazıyor. Ancak sonradan bu kefenin kargaşa esnasında kaybolduğunu bildiren de yine o! Bu olayın üzerinden 150 yıl geçtikten sonra, Turin kefeni yine ortaya çıktı.

Bütün belirtiler bu kefenin Clari'nin yazdığıyla aynı olduğunu ortaya koydu. O dönemde kefenin sahibi **Geoffrey de Charney** adlı bir şövalyeydi.

Fransız kasabası Lirey'in lorduydu. 1389'da örtünün ünü o denli artmıştı ki, şövalye onu para karşılığında halka göstermeye karar verdi.

Bu hareket komşu yörelerde büyük kıskançlığa neden oldu. O dönemlerde mukaddes emanetler çok popülerdi. Sevilen bir emanetten de büyük gelirler elde etmek mümkündü.

Ya kıskançlığından ya da onurlu bir davranışta bulunduğuna inandığından Troyes piskoposu Avignon'da, de Charney'i Papa **VII. Clement**'e şikâyet etti. Kefenin sahte olduğunu söyledi. Ona göre bu bez, bir sanatçı tarafından ustalıkla boyanmıştı.

Turin'e gelişi

1578'de kefen Alplerden geçerek Piedmont'a son yolculuğunu yaptı. O zamanki Savoy Dükü, Turin'de yerleşmeye karar vermişti. Kefen, dükün sarayının yanındaki katedrale yerleştirildi.

O zamandan beri orada bulunmaktadır. Ancak İkinci Dünya Savaşı sırasında bir süre gizli bir kasada saklandı. Bugün kefenin sahibi eski İtalya Kralı **Umberto,** yani şu anki Savoy Dükü'dür (Kral, şu anda Portekiz'de sürgünde bulunmaktadır). Başpiskopos **Anastesio Ballestreno,** kefeni Savoy Dükü için Turin Katedrali'nde korumaktadır.

Ressam işi değil

Kefenin kayıt tarihinin başlangıcından beri

gözlemcilerin kaydettikleri bir özelliği var. Kefendeki görüntüde hemen fark edilmeyen, ama yine de mevcut olan bir yanlış bu!

Kefen, Troyes piskoposunun ileri sürdüğü gibi ustaca boyanmış değil, hatta eğer boyanmışsa oldukça kötü boyanmış. Ünlü ressam **Albrecht Dürer,** 16. yüzyılın başlarında kefeni incelediğinde hayrete düşmüştü. Kefendeki figürü çizmek için birkaç girişimde bulundu. Figür anatomik olarak doğruydu, ancak poz veren model, ressama, tanımlamakta güçlük çektirecek kadar biçimsizdi.

Akıl almaz sır

1898'de kefen ilk sırrını ortaya koydu. Gümüş çerçevesinden çıkarılmış ve halka gösterime açılmıştı. **Secondo Pia** adlı Turinli bir fotoğrafçı da ilk kez onun fotoğraflarını çekecekti. Fotoğrafçı filmleri banyo ettiğinde, kefendeki silik görüntü yerine bir adamın gayet düzgün hatlı şekli ortaya çıktı. Kefenin kendisi bir fotoğraf negatifi gibiydi. Pia öyle şaşırmıştı ki, tuttuğu filmleri şoktan yere düşürdü...

Dr. Delage araştırıyor

Bu buluşun akla getirdikleri Dr. Yves Delage tarafından da kabul edildi. Dr. Delage ünlü bir fizikçi ve zoologtu. Ayrıca Fransız Bilimler Akademisi'nin de önde gelen üyelerindendi.

O, bu görüntünün, fotoğrafın icadından 500 yıl önce nasıl ortaya çıktığını bulmaya kararlıydı. Dr. Delage şüpheci ve militan bir anti-Katolikti. Kilisenin kefen üzerinde doğaüstü birtakım iddialarda bulunmasına da alet olmaya hiç niyeti yoktu.

Sonuçta...

Dr. Delage, yaptığı kimyasal deneyler sonunda, ölen birinin figürünün kefen üzerine belirebileceğini buldu. Bulgularını Bilimler Akademisi'ne 1902 yılında sunduğunda, daha da ileri gitti. Kefenin gerçekten İsa'nın olduğuna ikna olduğunu söyledi.

İncil'e göre İsa, pek de olağan olmayan bir biçimde çarmıha gerilmişti. Haça çivilendiği gibi, kamçılanmış ve dikenlerden bir taç giydirilmişti. Ve nihayet sol tarafından mızrakla delinmişti.

Bu kefen ise Filistin'de yapılmıştı ve üzerindeki bulgulardan, sarıldığı adamın tıpkı İncil'deki İsa gibi aynı işkencelerden geçtiği ortaya çıkıyordu.

Katolik kilisesinin tavrı

Dr. Delage'nin ortaya koydukları Roma Katolik Kilisesi'ni nedense pek sevindirmedi. Oysa onlar da bu kefenin Hz. İsa'ya ait olduğunu söylüyorlardı.

Belki de bu konuda bilimsel araştırma yapılmasını pek sevmiyorlardı. Bu yüzden Dr. Delage'nin kanıtlarıyla ilgilenmediler. Bunları kayıtlara bile geçirmediler. Hıristiyanlığın ve Hz. İsa'nın en koyu savunucularının, gerçekte tam olarak neyi savundukları yine anlaşılamadı...

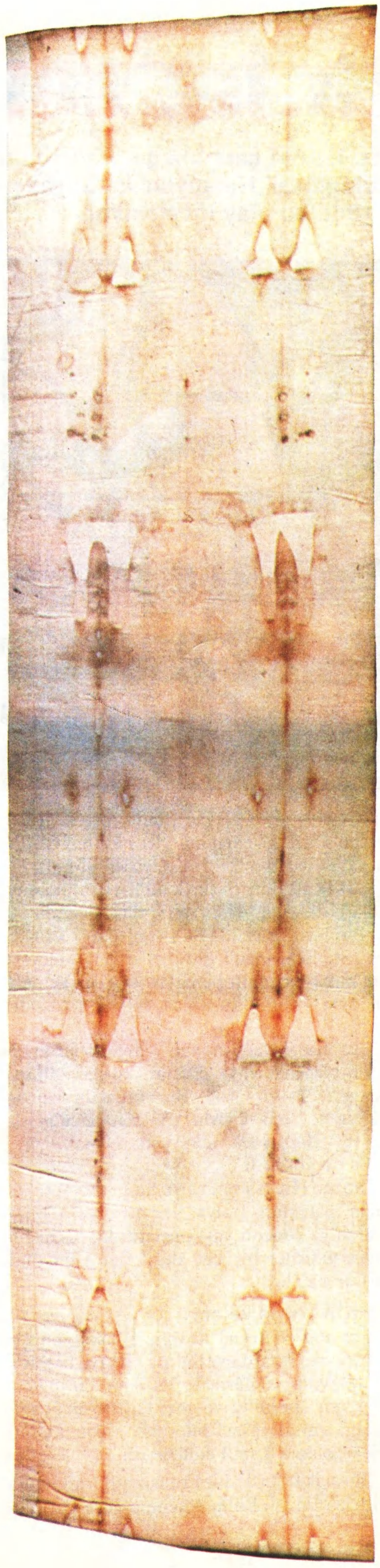

Turin kefeni. Kafa esas olmak üzere bir adam figürünün önden ve arkadan görüntüsü açıkça belirgindir (sağda).

İtalya'nın eski kralı Umberto, şimdiki Sevoy Dükü ve Turin kefeninin sahibi görülüyor. 1578'den beri kefen, Savoy düklerinin malı olmuştur (altta).

Politikacının sezgisi

Politikada başarılı olmak, normalüstü bazı özelliklere sahip olmakla mı mümkün? Çünkü böyle birçok örnek var. Acaba ülkelerin kaderlerine yön veren bir güç mü var?

SIRADAN İNSANLARIN, sezgilerine dayanarak bazı olaylara yön vermeleri çok önemli sayılmayabilir. Fakat, devleti idare eden siyaset adamları, bazı konulara sezgileri ile karar veriyorlarsa, bu önemlidir. İşte bu konuda bazı örnekler...

Churchill mutfaktakileri kurtarıyor

Winston Churchill'in, İngiltere'nin gelmiş geçmiş en önemli devlet adamlarından biri olmasının yanında, pek bilinmeyen bir özelliği vardı. Birçok olay, önceden onun içine doğuyordu, ya da bir başka deyişle, Churchill' in sezgisi çok kuvvetliydi. Kim bilir belki de böyle bir özelliği olduğu için başarılı olmuştu... Olacakları önceden sezmeyi, hangi devlet adamı istemez! Churchill'in yaşadığı olaylardan biri şöyle:

Churchill, İkinci Dünya Savaşı sırasında başbakanken, 3 devlet bakanını, başbakanlık konutuna akşam yemeğine davet etmişti. Tam yemeğe oturulduğu sırada, her zamanki gibi bir hava saldırısı başladı. O günlerde tüm Londra'da sıkı bir karartma yapılıyordu. Fazla endişeye gerek yoktu. Bu yüzden, önemli meselelerin konuşulduğu yemek, aralıksız devam etti. Fakat, ne olduysa oldu, sanki bir şey Churchill'i dürttü. Yerinden kalktı. Doğruca mutfağa gitti. Ahçı ve yardımcıları çalışıyorlardı. Churchill, derhal kâhyayı buldurdu ve ona şöyle dedi:

"Yemeği ocağın üzerinden yemek salonuna getirin ve mutfaktaki herkes bombardıman sığınağına gitsin!" Bu işler olup bittiği sırada Churchill de masadaki yerine dönmüştü. Çok kısa bir süre sonra evin arka tarafına bir bomba düştü ve mutfağın bulunduğu taraf tamamıyla yerle bir oldu...

Kendini kurtarıyor

Churchill'in sezgileri bütün yaşamı boyunca ön plandaydı. O, bunlara değer vermeyi öğrenmişti. Ama bunların etkisi, yukarıdaki olayda olduğu gibi, en çok savaş zamanında ortaya çıktı.

1941'de Churchill, gece hücumları sırasında, uçaksavar bataryalarını ziyaret etmeyi âdet edinmişti. Bir keresinde, bir grup topçu erini vazife başında bir süre seyrettikten sonra, ayrılmak üzere makam arabasına geri döndü. İçeri girmesi için kendisine her zaman oturduğu taraftaki kapı açıldı. Ama o açık kapıya aldırmadı, arabanın arkasından dolanıp öteki taraftaki kapıyı açıp içeri girdi.

Franklin Roosevelt ve Winston Churchill (üstte). Kanadalı devlet adamı W.L. Mackenzie King (altta), Geraldine Cummins gibi en iyi medyumları ziyaret ederdi. (en altta).

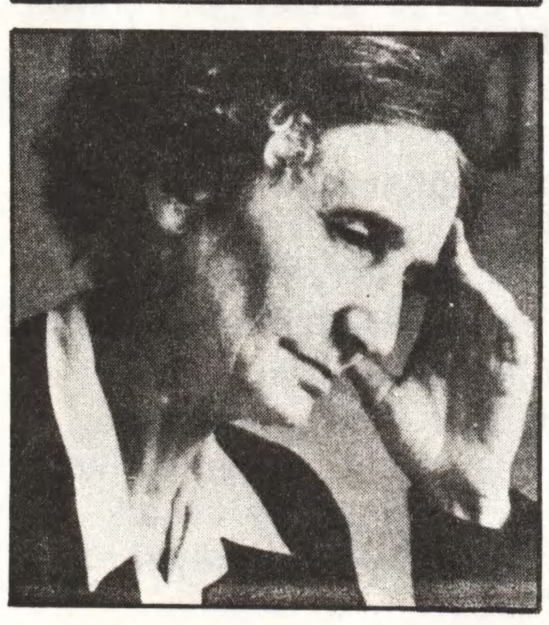

Birkaç dakika sonra, araba Londra'nın yine karartılmış sokaklarında hızla ilerlerken, yakınlarında bir bomba patladı. Patlamanın tesiriyle, başbakanın arabası iki tekerlek üzerinde dikildi, tam ters dönecekken tekrar dört tekerlek üzerine oturdu.

Daha sonra Churchill, bu konuyla ilgili şöyle dedi: *"Arabayı yere oturtan faktör, benim sadece o gün için ters tarafa oturmuş olmamdı..."*

Çok sonraları bir gazeteci, Churchill'e, o gün arabanın öbür yanına oturmasının nedenini bilip bilmediğini sorar. Churchill, şöyle cevap verir: *"Tabii ki biliyorum, tanımlayamadığım bir ses, bana, arabanın benim için açılmış olan kapısına varmadan 'Dur!' dedi. O zaman anladım ki, öteki taraftaki kapıyı açıp içeri girip oturmam gerekiyordu ve ben de öyle yaptım..."*

Ülkelerin kaderleri...

İngiliz Başbakanı'nın başından geçen bu olay, birçok kişiye yabancı gelmeyecektir. Gerçekten de böyle bir olayı yaşamış çok sayıda insan var. Bunlar, genellikle *"sezmek"*, *"malum olmak"*, *"içine doğmak"* gibi ifadelerle tanımlanmaya çalışılıyor.

Yüksek düzeydeki işadamlarının bir kısmı, iş kararlarında altıncı duyularını kullandıklarını ifade etmektedirler. Birçok devlet adamının da, bazı olaylarda, altıncı duyula-

rıyla hareket ettiklerini biliyoruz. Hatta bunlardan bazılarının zaman zaman medyumların yardımlarına başvurdukları da ortaya çıkarıldı (Bkz. Sayfa: 342). Şu halde diyebiliriz ki, normalötesi duyuların etkisiyle, bazı ülkelerin kaderleri de değişmiş olabilir.

Kölelere hürriyet

Birçok kişi, Amerikalı kölelerin hürriyetlerinin, Cumhurbaşkanı **Abraham Lincoln**'e ruhsal mesajlar veren bir genç olan **Nettie Colburn Maynard**'a borçlu olduklarına inanır. Söylentiye göre, genç Nettie, trans halindeyken cumhurbaşkanına, kölelerin azad edilmesinin önemi üzerinde bir saat vaaz verir.

Bunun bir oyun olmasından şüphelenen Lincoln, başka seanslara, değişik medyumlarla katılır. Hele bir keresinde, kendisi ve muhafızı, bir piyanonun üstüne otururlar. Bütün bu yüküne rağmen, piyano yerden havalanır ve bir medyum olan Bayan **Miller**' in çaldığı melodiye, baştan sona dek ayak uydurarak tempo tutar.

Lincoln onaylıyor

Cleveland'in **"Plaindealer"** adlı gazetesinde, Lincoln'ün iddia edilen psişik tecrübeleri yayımlanır. Daha sonra yine aynı gazetenin bir muhabiri, cumhurbaşkanına bunların doğru olup olmadığını sorar. Lincoln'ün cevabı şöyledir: *"Hakkımda söylenenler ve yazılanlar çok eksik. İşin ancak bir kısmından söz ediliyor. Yaşadığım inanılmaz olaylara henüz değinilmemiş bile..."*

Kanadalı devlet adamı

Devlet adamları ile normalüstü güçler ilişkisinden bir başka örnek de Kanada'dan. Kanada'nın ünlü devlet adamı **William Lyon Mackenzie King**'in de çok garip inançları olduğu ve ölmüş politikacıların ruhlarıyla temasta bulunduğu ortaya çıkarıldı. Onun sık sık İngiltere'yi ziyaret ettiği ve ünlü yazıcı medyum **Geraldine Cummins** de dahil olmak üzere, ülkenin bellibaşlı medyumlarına gittiği ve gizlice seanslara katıldığı kanıtlandı.

Amerika'da en uzun süre başkanlık görevinde kalan **Franklin Roosevelt**'in de "Washington kâhini" olarak tanınan medyum **Jeane Dixon**'a başvurduğu biliniyor. Geleceği önceden görebildiğini iddia edenlerin yardımını isteyen modern politikacılar karşısında hayrete düşmemek gerekiyor. Ayrıca bu gelenek, eski Yunan'dan beri sürüp geliyor.

Oyuncak ayılar

Bazen sıradan vatandaşlar da cumhurbaşkanlarının ne yapacaklarını önceden algılayabiliyorlar. 1971'de Amerika'da, Brooklyn'li bir oyuncak yapımcısı olan **Herbert Raiffe**'in içine, oyuncak panda ayılarının çok iyi satılacağı doğdu. Bu kararın arkasında hiçbir mantık olmamasına rağmen, fabrikasında panda ayılarının yapımını çoğalttı.

İkinci Dünya Savaşı sırasında Churchill'in "içten gelen ses"i, onun çok işine yaradı (en üstte).

Birçok kişi, Lincoln'ün köleliği ortadan kaldırmasını, Nettle Colburn Maynard'la konuşmasına bağlıyor (sağda).

Lincoln ve havalanan piyano. Piyanonun Bayan Miller adındaki medyumun çaldığı melodiye uyarak havalandığı söyleniyor (üstte).

Ertesi senenin şubat ayında Cumhurbaşkanı **Richard Nixon** Çin'i ziyaret etti. Amerika'ya kendisine hediye edilen iki panda ayısıyla döndü. Televizyon ve basının etkisiyle bu oyuncaklar bir anda meşhur oldu ve muazzam bir satış yaptı. Raiffe, bir anda milyarder oldu.

Medyumlardan yararlanmak

Sezgi ya da altıncı duyu deyince, insanın aklına medyumlar geliyor. Amerika ve Avrupa'da polis, kaybolmuş insanları bulmak ve ciddi suçları çözmekte medyumlara başvuruyor.

Kanada'da ve daha başka ülkelerde, medyumlardan toprak altında gömülü olan tarihi kalıntıları ortaya çıkarmak için de yararlanılıyor. Çatal veya bir çubukla toprak altında su ve başka kaynakları arayıp bulma da, bu konuya dahil edilebilir. Bu durumda, politikacıların böyle özellikleri olan kimselerden faydalanmalarını normal karşılamak gerekiyor.

Lincoln'ün acı rüyası

Bu konuda vereceğimiz son örnek, yine Amerika'dan. Biraz da acı! Bu olayda da gelecek önceden görülüyor. Fakat bir faydası olmuyor. Olay şöyle: Cumhurbaşkanı Abraham Lincoln, çok canlı bir rüyadan sonra uyanır. Rüyasında ağlaşmalar duyar ve bunların geldiği yere doğru yürümeye başlar. Beyaz Saray'ın içinde gide gide içinde bayrağa sarılı bir tabutun bulunduğu odaya varır. Orada rastladığı bir askere, kimin öldüğünü sorar. Asker, "Cumhurbaşkanı" diye cevap verir. "Katledildi" diye de ekler.

Birkaç gün sonra Lincoln öldürülür. Ele aldığımız bu örnekler bilinen olaylar. Bir de gizlenenler olabilir... Çünkü, malum, politikacılar halka her bilgiyi vermezler...

1863'te Abraham Lincoln tarafından hürriyetin ilanını temsil eden A. A. Lamb'ın alegorik tablosu (üstte).

1972'de Richard Nixon Çin'de. Amerika'ya beraberinde getirdiği panda ayıları, oyuncak pandalar için büyük bir talep yarattı. Bunun da oyuncak yapımcısı Herbert Raiffe bir sene öncesinden tahmin etmişti (sağda).

Daha fazla bilgi için:
Norma Bowies and Fran Hynds, *Psi search*, Harper & Row (San Francisco), 1978.
D. Dean, J. Mihalasky, S. Ostrander and L. Schoeder, *Executive ESP*. Prentice-Hall (New York), 1974.

Gürültücü ruhlar

Hiç kimsenin bulunmadığı, hiçbir etkinin olmadığı yerlerde hareketler oluyor, sesler duyuluyor. Bazı insanlar kendiliğinden havaya yükseliyorlar. Tüm bu etkileri ruhların varlığına bağlayanlar var...

"İYİ SAATTE OLSUNLAR" sözünü duymayan yoktur! Örneğin, herkesin salonda oturduğu bir anda, arka odadan bir gürültü gelirse, bu durum hemen ruhların varlığına bağlanır. Bu belki bir şakadır, fakat bu şakanın altında yatan bir gerçek olamaz mı? Ruhların varlığına bağlanan işler o kadar çok ki, bu yazıda bunların ancak bir kısmını ele alacağız.

Neler yapıyorlar?

Gürültücü ruhların yaptıkları kabul edilen etkinlikler o kadar çok ki, saymakla bitmez. İşte bunlardan bazıları: Gizemli gürültüler, şiddetli çatırtılar, dayanılmaz kokular, kendiliğinden harekete geçen eşyalar, birdenbire oluşan soğuk nöbetler, açıklanamayan sesler, görünüp kaybolan nesneler, kurbanların denetimleri altına alamadıkları havaya yükselmeler vs.

Son 100 yılda, ruhçuluk alanında yapılan çalışmaların çok ilerlemiş olması bu alana da tesir etti. Olaylar toplandı, sınıflandı ve değişik açıklamalar getirilmeye başlandı.

Tarihi eski

Aslında bu tür olayların tarihi eskidir. En azından 12. yüzyıldan beri oluştuğu biliniyor. Bir zamanlar buna kötü bir gücün ya da şeytanın neden olduğuna inanılırdı. Ancak bu gücün kimliği bir gizemdi.

13. yüzyıla ait bu kayıtta, Galler Bölgesi'nde yaşayan bir "ruhun", bir grup insanla konuştuğunun duyulduğu yazılıdır. Sesinden, saldırganlığı da korku verecek derecede belliymiş.

Bebeğin odası uçan tavalarla tencerelerin bombardımanına uğradığında anne, baba ve hizmetçi kız şaşırarak bakıyorlar. Bebek, eşyaların saldırısına rağmen, uyumasını sürdürüyor (solda).

1977 Ağustos'uyla 1978 Eylül'ünde Londra'nın kuzeyinde Enfield meclisi gürültücü ruhlarca "ziyaret edildiğinde" çekilen fotoğraflar. On iki yaşındaki Janet, kargaşalığın odağı gibiydi. Görünmeyen bir güç onu sık sık yatağından yere atıyordu (altta en solda, altta soldan ikinci ve soldan üçüncü). Yerde uyusa bile, güç tarafından kaldırılmakta, çoğunlukla büyük radyonun üzerinde uyur bulunmaktaydı (altta, sağda). Maurice Grosse'un ortaya çıkardığı gibi, güç Janet'i ele geçirdiğinde, onu aşağı indirmek çok zordu.

Yaşayan hayaletler

Bilinen olaylardan biri, İngiltere'de Sussex'te dört yaşında bir çocuğun başından geçti. Çocuk, babasının sahip olduğu otelin yatak odasında uyuyordu. Annesiyse, odanın öteki ucundaki yatakta dinleniyordu. Çocuğun bir düş gördüğü açıkça belliydi.

Gövdesi üç kez kasılıp gevşedi. Her kasılıp gevşemede annesi "görünmeyen bir şeyin" kendi yatağına düştüğünü hissetti. Çocuk uyandığında garip bir soru sordu: *"Kediye ne oldu?"*

Ailenin kedisi yoktu. Ancak, otelin daha önceki sahibinin de dört yaşında bir oğlu vardı. O çocuk, odasını siyah kedisiyle paylaşırdı. Otelden ayrıldıklarındaysa, kedi ortadan kaybolmuştu. Bu bir rastlantı mı? Belki. Olayı bir ruhötesi uzmanı duydu. Şu sonuca vardı: Uyuyan çocuk büyük bir güç oluşturmuştu. Bu güç, düş gücünü ve görünmeyen kediyi uyarmaya yeterli olmuştu...

Başka bir kez, bir düşsel görüntünün ayak sesleri duyuldu. Bu olay, ruhötesi uzmanının yukarıdaki sözleriyle açıklığa kavuşturuldu. Tamamıyla boş olduğu bilinen bir odadan ayak sesleri geldi. Sonra, yan odada uyuyan bir çocuğun düşünde bir yakınının dolaştığını gördüğü anlaşıldı.

Ancak, bu düşsel görüntüler yalnız rastlantıyla gelmezler. Zihinde tasarlanarak da görüntü oluşturulabilir. 1950 yılında böyle etkileyici bir deney yapıldı. Araştırmacıdan, düşünde, Brighton'da bildiği bir evin belli bir odasına gittiğini görmesi istendi.

Odaya iki tanık getirildi. Tanıklara deneyin ayrıntıları anlatılmadı. Bu süre içinde tanıklar düş gören kişiyi gözlemlediler. Brighton kentiyse, deneyin yapıldığı yere oldukça uzaktı. Gerçekten de, her ayrıntısıyla düş gören kişiye benzeyen bir görüntü odanın kapısını açtı. Bir iki dakika dolaştı. Sonra kendisine söylendiği gibi, gitti. Ancak, düş gören kişi, bütün deney boyunca yatağından kımıldamadı.

Bu tür olayların ilk gerçek araştırmalarından birini üç yüz yıl sonra, 1599'da **Martin del Rio** üstlendi. On sekiz tür ifritin bulunduğunu belirtti. İçlerinden biri, kargaşalık çıkarmada uzmanlaşmıştı.

Bu sınıflamada 16. tipe giren hayaletlerdi. Ara sıra bazı yerlere ve evlere uğramayı alışkanlık edinmişlerdi. Kargaşalığa ve can sıkıcı olaylara neden oluyorlardı. Bazıları uyuyanları rahatsız ediyorlar. Kap kacağı takırdatıyorlar. Taş atıyorlar. Diğerleri, çarşafı çekerek uyuyanları yataktan düşürüyorlardı.

Yakın zamanda

En ilginç gürültücü ruh olayı, 1977 yılının Ağustos'undan 1978'in Eylül'üne kadar, on bir ay sürdü. Olay, Londra'nın kuzeyinde bir kenar mahalle olan Enfield'de yaşayan bir kadınla dört çocuğunun başından geçti. Bu süre içinde, gürültücü ruhların oluşturdukları o zamana kadar saptanabilmiş her tür olay yaşandı.

Ağustosla, mart arasında sayısı 1500'den az olmayan olay kayıtlara geçirildi. Toplumsal hizmet uzmanları, bir konuşma bozukluğu uzmanı, fotoğrafçılar, ruh doktorları, rahipler, **Guy Lyon Playfair** ve **Maurice Grosse** adlı iki araştırmacı olayla ilgilendiler. Ancak, gizemi çözemediler.

Özellikler

Böyle olaylarda doğal olduğu üzere, hayaletin ziyareti sessizce başlar. Çoğu zaman, birisi yatak odasında ayaklarını sürüyormuş gibi bir ses duyulur. Sanki biri terlikleriyle odanın içinde dolaşıyormuş gibi... Sonra en yaygın işlerden biri de kapıların aniden vurulmaya başlanmasıdır.

Ses duyulan olaylarda, genellikle boğuk ve kötü bir ses vardır. Hatta böyle sesler banta alınmıştır.

Âdeta evi bastılar

İngiltere'de geçen açıklanamayan bir olay da şöyle oldu: Londra'da bir evde birdenbire havada küçük bir tuğla belirdi. Odanın bir ucundan öteki ucuna uçtu ve evdekilerden birinin başına çarptı. Odada bulunan kâğıtlarla kumaş parçaları kendiliğinden tutuştu.

Çekmecede duran kibritler alev alarak patlamaya başladı. Sonra kendi kendine söndü. Çekmecedeki başka şeyler ise yanmadı. Daha sonraki günlerde de olaylar devam etti.

Tuvalet kapısında yapışkan bantlara sarılmış bir mesaj bulundu. Çatal bıçak takımı. madenden bir çaydanlık kapağı ve pirinç piponun eğilip büküldüğü görüldü. Evin çevresine saçılmış taşlar bulundu. Sonradan, bunların tek bir taşa ait parçalar olduğu anlaşıldı; taş yarılmıştı.

Evdeki bu gücün şiddeti, yarattığı daha etkili olaylarda kestirilebilir. Alevler şömineden dışarı çıkmaya başladı. Şöminenin önündeki ızgara, karşı duvara fırladı. Aralarında çekmeceler, ağır bir divan, iki kişilik bir yatak da olmak üzere eşyalar duvarlara çarptı.

Hedef Janet

Bu etkinliğin odağı, evin 12 yaşındaki kızı **Janet** gibi görünüyordu. Çünkü, o ikide bir havaya kaldırılıyordu. Tanıklar onun bir keresinde havaya kalkarak boşlukta uzun süre durduğunu söylediler.

Janet'le kardeşi **Rose,** yataktan o kadar sık atıldılar ki, sonunda yerde uyumaya karar verdiler. Ancak, gürültücü ruhun etkinliğine bu da son vermedi. Bu kez Janet, geceleyin uyuduğu yerden alınıp bir başka yere taşınıyordu.

İnsanlar alışıyor

Aile, önceleri çok korktu. Ama, zamanla evdeki herkes bu olaylara alıştı. İngiltere'de başından benzer olaylar geçen birçok insan hep aynı tepkiyi gösterir. Çünkü, gürültücü ruhların etkinliğine bağlanan bu olaylarda genellikle az bir zarar vardır. Yaralanmalara pek neden olmazlar. Bir araştırmacı, şunları belirtiyordu:

"Gürültücü ruh olayları gerçekten can sıkıcı olaylar dizisidir. Daha çok sinirli bir gencin ya da çocuksu kişilikli birinin yarattığı olaylara benzerler."

Amerika'da durum farklı

Gene de Amerika'da ortaya çıkan olaylar için bu görüş bütünüyle doğru değil. **W. G. Roll** gibi uzmanlar, Amerika Birleşik Devletleri'nde gürültücü ruhun yarattığı olaylarda birçok kurbanın önemsiz de olsa, gerçekten fiziksel acılar çektiklerini tespit ettiler.

1666'da Papaz Joseph Glanvill'ce kayıtlara geçirilen bir gürültücü ruh olan "Tidworth Davulcusu". İki genç kızın kaldığı yatak odasından sık sık garip bir tırmalama sesi ya da kimi kez davul gürültüleri geliyordu (üstte).

Maurice Grosse, Enfield olayının araştırmasından kalan bazı malzemeleri inceliyor. İçlerinde ailenin gizemli biçimde yırtılan ya da yanan eşyaları da var (solda).

Londra gürültücü ruhlar tarafından tutuşturulduğu ve söndürüldüğü kabul edilen kibrit kutuları (sağda).

Gizemli kapı vurmalar

Gürültücü ruhun varlığının ilk belirtileri çoğunlukla gizemli kapı vurmalar ve çarpmalardır. Bazı kişiler, bazen kapı vurulmadan gelindiğini, eşyaların yerlerinden kalktıklarını ileri sürüyorlar.

Davul sesi

İngiltere'de bilinen ilk gürültücü ruh olaylarından biri "Tidworth Davulcusu" olarak kayıtlara geçti. Bu olayı 1666'da Papaz **Joseph Glanvill** tarafından hazırlanan rapordan biliyoruz. Bu papaz, Wiltshire'da, günümüzde adı Zouch Malikânesi olan yörede bir evde yaşıyordu.

"Garip davul sesleri"nin geldiği yatak odasında iki kız kalıyordu. Gürültü, sanki "yastığın altında" yapılıyormuş gibi bir şiddete ulaşıyordu. Kuşkucular bu gürültüyü kızların çıkardığını ileri sürdüler. Ancak, bir

rastlantı sonucunda kızlar kuşku altında kalmaktan kurtuldular.

Uyurlarken elleri her zaman yatak örtülerinin dışında kalıyordu. Rahip Glanvill, gürültüyü açıklığa kavuşturacak ne bir hile, ne tertip, ne de herhangi bir neden bulabildi. Somut kanıtlar yetersizdi. Bu nedenle öykü, tekinsiz davul sesi olarak anlatılmaya başlandı.

Sorumlusu kim?

1848'de, Amerika'da geçen bir olay tartışmalara neden oldu. Gene gürültücü ruhun etkinliğinin ilk belirtisi, vurma sesleriydi. Fakat, bunu bazı psikolojik nedenlerle açıklamaya çalıştılar. Tanıkların ruhsal rahatsızlıklarına ve düş gücüne bağladılar.

Bir görüşe göre de olayda yer alan 2 kızın ruhlarla ilişki kurdukları, bu yüzden de kızların duyulan seslerden açıkça (ama bilinçsizce) sorumlu oldukları ileri sürüldü.

Hile olamaz

1960'ta, İskoçya'da, Alloa'da benzer olay incelendi. 11 yaşında bir kız garip tıkırtı sesleri duyuyordu. Yatağının başucunda sanki bir top zıplıyordu (ya da davul çalınıyordu). Daha sonra ilginç bir gürültücü ruh örneğine dönüşen olayın alışılmamış bir yanı vardı.

Kız, başına gelenler karşısında son derece sakindi. Araştırmacılar, bu nedenle olayları ayrıntılarıyla kayıtlara geçirebildiler. Üç yüz yıl önce, Papaz Glanvill'in yaptığı gibi, araştırmacılardan biri olan Papaz **Lund** olayla ilgilendi. Şiddetli titreşimlerin gerçekten kızın yatağının başucundan geldiğini buldu. Hile olanağının bulunmadığı sonucuna vardı.

Gürültücü ruhu benimsediler

1950 olaylarında, Londra'nın güneyinde Bottersea'de gürültücü bir ruhun geldiği belirtildi. On dört yaşında **Shirley Hitching**'in yatağına bilinmeyen bir anahtar bıraktı. Olay bir gizem olarak kaldı. Shirley, "gürültücü ruha" soru sorduğunda cevap olarak gövdesine vuruluyordu.

Shirley ve ailesi gürültücü ruha bir kişilik yakıştırdılar. **Donald** adını verdiler. Onun, **Louis Capet** adlı Fransa Kralı **II. Charles**'ın evlilikdışı oğlunun ruhu olduğunda karar kıldılar.

Onlara göre Donald 14 yaşındaydı. Baskı altına alınması olanaksızdı. Shirley'in yatak odasının duvarlarını süslemeye başladı. Yazılar yazdı, sinema sanatçılarının resimlerini yapıştırdı. Aralarında Lord **Brabazon** da bulunmak üzere, ileri gelen birçok kişiye mektuplar yazdı (ya da yazdığı ileri sürüldü).

Ruhsal sarsıntılar sırasında

Olayların yaygın özelliği yabancı seslerdi. Bunu açıklığa kavuşturmak için birçok teori ortaya atıldı. Büyük bir ihtimalle bunların içinde akla en yakın olanı 19. yüzyılda yaşamış Fransız doktoru **Gilles de la Tourette**'in teorisiydi.

O, olayların içinde yer alan kişilerin bazılarında ruhsal sarsıntılar ve ciddi ruhsal baskı belirtileri saptadı. Bunları aşırı sevinç, açık saçık sözcüklerin uygunsuz biçimde kullanılması ve bazı anlamsız sözcüklerin yinelenmesi gibi sınıflara ayırdı.

Hastalarının bazısının açık saçık hareketler yaptıklarını, patlarmış gibi konuştuklarını gözlemledi. Tanımladığı gürültüler ve havlamaya benzeyen sesler on iki yaşındaki Enfieldli **Janet**'in çıkardığı seslerin eşiydi. Janet de, Fransız doktorun hastaları gibi büyük bir ihtimalle ruhsal baskı altındaydı. Bu baskının nedenleri arasında annesiyle babasının ayrılması da vardı.

Uçan taş

Birçok gürültücü ruh olayında taşlar da rol oynar. Bu yüzyılın başında, Seylan'da seyrek rastlanılan bir olay oldu. Sık sık tırmalama ve çarpma sesleriyle uyarılan bir adam, bunları 5 ve 14 yaşlarındaki iki oğluna yoruyordu.

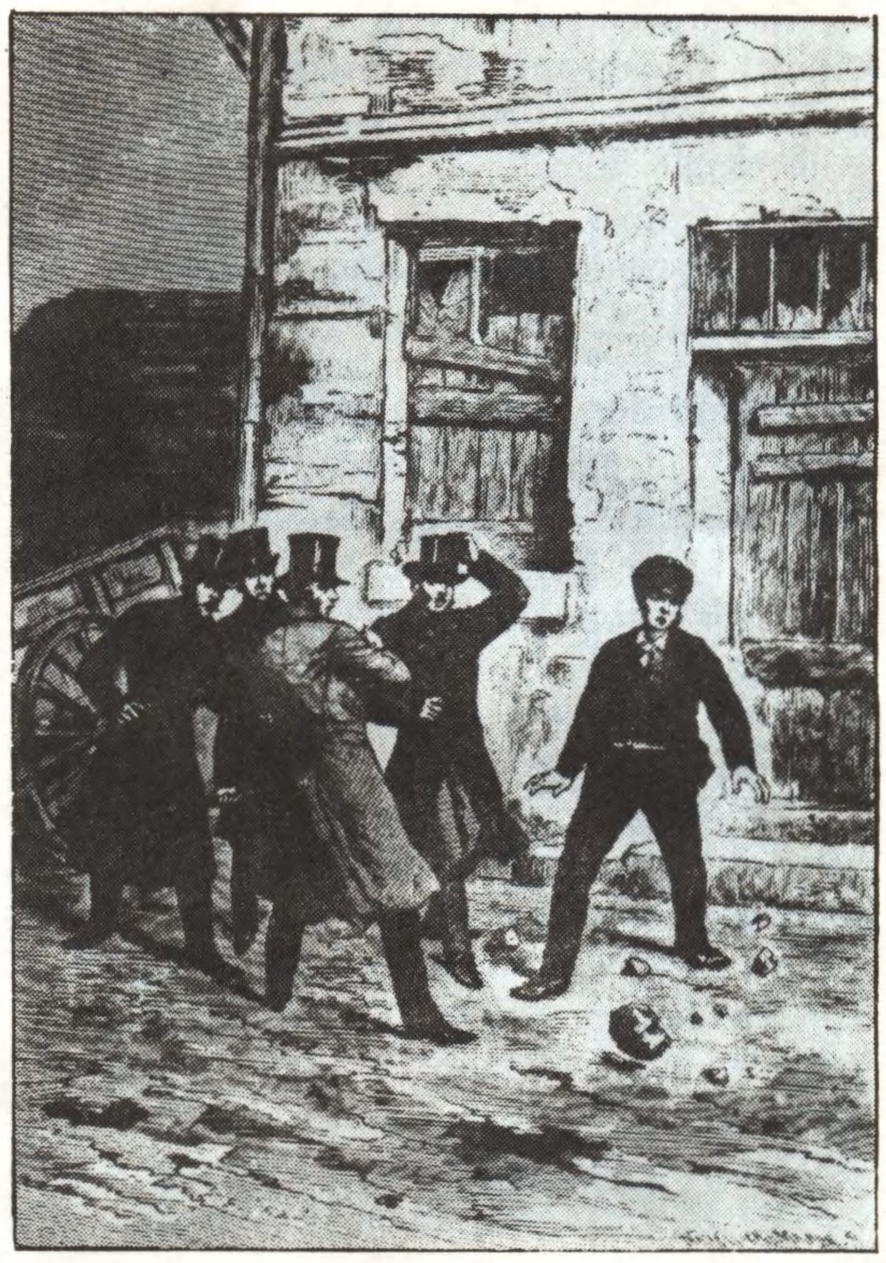

1846'da Paris'te bir kömürcünün evine atılan kaldırım taşları. Bir insanın kaldıramayacağı kadar büyük olan bu taşlar, çok şiddetle fırlatılmıştı. Ev, polislerin ve askerlerin koruması altına alındıktan sonra da taşlanması sürmüştü. Gürültücü ruh haftalar sonra etkinliğine son vermişti (sağda).

Medyum Harry Hanks, bir seanstan sonra Battersea gürültücü ruhu konusunda görüşlerini bildiriyor (en üstte).

14 yaşındaki Shirley Hitching'in ruhların hedefi olduğu kabul edildi (üstte).

Düşsel Philip'in görüntüsü

Hayaletler yalnızca onları görenlerin gözlerinde mi gerçektir? Ya da insan zihninin gürültücü ruhlar gibi yarattığı nesnel olayların birer parçası mıdırlar? 1972'de Canada'nın Toronto kentinde, Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin sekiz üyesi bir hayalet yaratmaya karar verdiler. Tümüyle duygusal bir karakter buldular; ona **Philip** adını koydular.

Belli bir kişilik verdiler. Var olmayan yaşantısının ayrıntıları konusunda görüş birliğine vardılar. Onu, 17. yüzyılda yaşamış bir İngiliz soylusunun, şövalyenin hayaleti yaptılar. **Margo** adlı çingene kızına duyduğu ateşli sevgisine karısı son verdirmişti. Philip'in metresinin büyücü olduğunu bildirmişti. Margo, odun yığınının üzerinde yakılmıştı.

Philip pişmanlık duygularına dayanmaya çalışmıştı. Savaşlara katılarak ölümünü çabuklaştırmıştı. Bu öykü, Warwickshire'de, Diddington Malikânesi'nde geçmişti. Malikâne günümüzde de ayaktadır. Ancak, öteki ayrıntıların tümü düş gücünden kaynaklanıyordu. Grup, Philip'i "yarattıktan" sonra, haftada bir iki kez toplanmaya başladı. Üyeler buluşlarıyla ilişki kurmaya çalıştılar.

Bir yıl sonra Philip onlara cevap vermeye başladı. Grubun oturduğu masaya vuruyordu. Bir vuruşu evet, iki vuruşu hayır anlamına geliyordu.

"Yaşantısı" konusunda onu sıkı bir sorguya çektiler. Verdiği cevaplar onların tasarlamış oldukları yaşamöyküsüne tam uygundu. Arasıra bağımsız cevaplar da veriyordu. Sanki "beyni" vardı. Philip üne kavuştu. Grup, Kanada ve Amerika televizyonlarında "Philip Toplantıları" düzenledi. Sonuçlar ilginçti: Örneğin, ağır bir masa baş aşağı dönüyor, havada dolaşıyordu. Başka gruplar da Philip deneyinin başarısından esinlendiler. Şimdi kendi düş güçlerinden kaynaklanan hayaletler yaratıyorlar. Onlarla ilişki kurmaya çalışıyorlar...

Çocuklar bir öğleden sonra, bazı arkadaşlarıyla yürüyüşe çıktılar. Bir süre sonra babaları, çocukları yalnız başlarına dolaşmaya göndermenin akılsızca bir davranış olduğunu düşündü. Hemen arkalarından fırladı. Onlara yaklaştığında arkasını dönüverdi.

Küçük bir tenis topu büyüklüğünde bir taş gördü. Havadan hızla kendisine doğru geliyordu. Yakalamak için elini kaldırdı. Ancak taş, 45 derecelik bir açıyla yolundan saptı. Sonra yeniden eski yoluna döndü. Çocuklara doğru uçmasını sürdürdü. Baba, çocuklara yetişti. Taşın, büyük oğlunun sırtına yavaşça ama, kendini belli edercesine çarptığını gördü.

Bu çarpış bir ceza mıydı? Çocuk küçük kardeşine kabadayılık mı taslamıştı? Soruları cevaplamak olanaksızdı. Ancak, taşın izlediği yolu sanki bilinçli bir güç, denetimi altına almıştı. Çünkü, babanın onu yakalama girişimi sonuçsuz kalmıştı. Yalnızca taşı yolundan saptırmıştı.

Kendiliğinden sallanan ampul

Bu türde, görülmeyen bir denetim olayı, İngiliz araştırmacı-yazar **Andren Green**'in başından geçti. 1974'te Kent'te, Folkstone'da bulunan askeri bir kuruluşta geçen bir olayı inceliyordu. Ona araştırmacıyla silahlı bir koruyucu eşlik ediyordu. Yetkililer, silahlı koruyucunun katılmasında direnmişlerdi.

Yapının ana merdiveninden inmek üzereyken arkasında cam çıtırdamasına benzeyen bir ses duydu. Hemen dönüp baktı. Merdiven sahanlığında, yerde bir ampulün hafif hafif ileri geri sallandığını gördü. Sesi öteki iki araştırmacı da duydu. Biri ampülü almak için eğildi. Ancak, dokunulmayacak kadar sıcaktı. Çatlak değildi, ayrıca da sağlamdı.

Gizem çözülemedi. Ampul nereden gelmişti? Alt kattaki duylardan birine takılmışsa bir S kıvrımı çizerek buraya nasıl gelmişti? Aşağıdaki odanın tavanı 8 m yükseklikteydi. Odanın aralık kapısından çıkıp merdiven sahanlığında durmuş olabilirdi. Kendi başına aldığı bu yolu bir yana bırakırsak, ampul zarar görmeden yere nasıl yavaşça inmişti? Ayrıca, çıtırdayan neydi?

1974'te Kent'te Folkestone'da oluşan gürültücü ruhun etkinliğinden bir sahne. Gözlemciler, merdiven sahanlığında bir ampul bulmuşlardı. Görünmeyen güçlerce ampul 8 metrelik bir yüksekliğe çıkarılmıştı (altta).

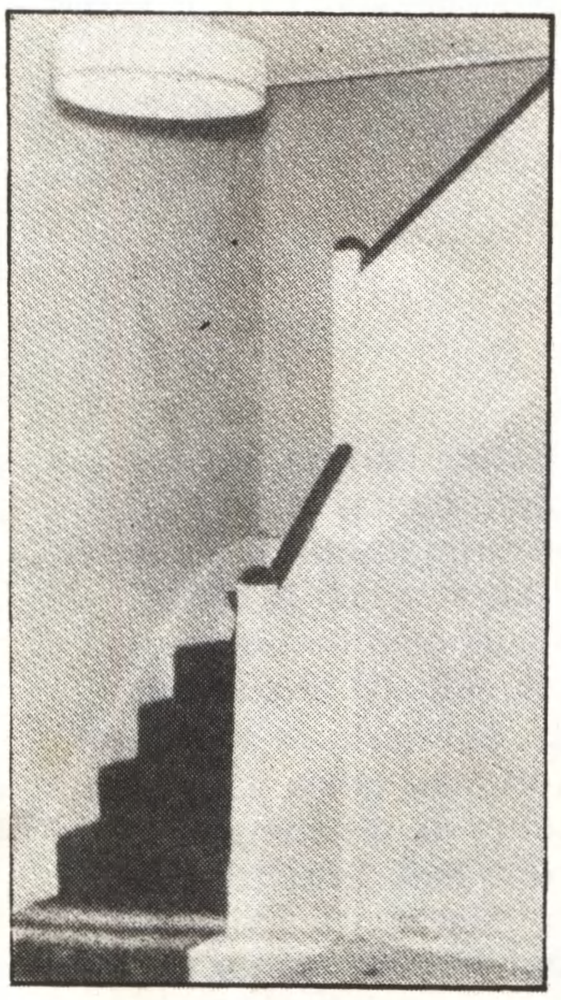

Aynı yerde başka olaylar

Gene aynı yapıda o günlerde başka bir olay daha oldu. Üç kişinin bile zor kaldırabileceği çamaşır sepeti harekete geçti. Zemin kattan, ampulün görüldüğü yerdeki büfeye doğru havalandı. Başka bir kez, resmi bir tören için büyük yemek odasının masası hazırlandı. İki çatal bıçak takımı yok oldu.

Ziyaretçilere bağlandı

Sonuçta, şöyle bir varsayım ileri sürüldü. Olaylardan, yapıya değişik zamanlarda gelen yabancı kişiler bilinçsizcesine sorumluydular. Bunlardan birisi, İngiliz yazara eşlik etmiş olan duyarlı bir araştırmacı olabilirdi. Büyük bir ihtimalle diğeri de kadın yardımcılardan birisiydi; çatal bıçak takımının yok olduğu gün, tören hazırlıklarına yardım etmişti.

Kuşkusuz bu bir görüştür. Gene de gürültücü ruh olaylarının kaynakları oldukça belirsiz kalıyor. Ancak bir nokta kesindir. Gürültücü ruhun etkinliğine düş gücüyle açıklanamayacak ya da görmezden gelinmeyecek kadar sık rastlanır. Çoğu olayda kurbanların başından geçen olaylar, akıl sağlığı bozulmasıyla ortaya çıkan yanılmalar değildir. Peki ama nedir? Mutlaka bir neden olmalıdır...

Hayalet çağıranlar. Sayfa 388'de.

Kendiliğinden atılan taşlar

Taşların bilinmeyen güçler tarafından harekete geçirilip belirli hedefleri vurmaları, açıklanamayan olaylar arasında önemli bir yere sahip! Buna ruhsal taşlanma deniyor. Araştırmacı Namık Talat Gürarslan, bu alanda Türkiye'deki olayları inceledi.

1984 YILI 17 Temmuz gecesinden başlamak üzere İstanbul, Bahçelievler semtine bağlı Parseller, Yıldıztepe Mahallesi 36/4 Sokakta bulunan ev, 15 gün süreyle gece gündüz bilinmeyen eller tarafından taşlandı. Olayın geçtiği evde yaşayan kişiler, bu olayı yakından gözlemleme fırsatını buldular.

İlk olay

İlk olay, 17 Temmuz gece yarısı bire çeyrek kala yaşandı. Evde bulunan Faik Aktaş, hanımı ve çocukları camlarının büyük bir gürültüyle kırıldığını duydular. Dışarıdan birinin taş attığını sandılar.

Hepsi uyanmış, pencerelere fırlamışlardı. Taşlar süzülerek yavaş bir şekilde yükseliyor ve camları kırarak içeri düşüyorlardı. Hatta oğulları Ramazan'ın söylediğine göre, olaydan sonra evdekilerin üzerine bir ağırlık çökmüş, hemen hepsinin dudakları uçuklamıştı.

Taşlanma sabaha kadar devam etti. Tüm mahalle olaydan etkilendi. Taşlanma olayı diğer evlere de sirayet etti. Yani Faik Aktaş'ın

1984 yılında İstanbul, Bahçelievler'de 15 gün süreyle bilinmeyen güçlerce taşlanan evin arkadan görünüşü. Görüldüğü gibi, pencereye cam yerine bir naylon kaplanmış (üstte).

evi merkez olmak üzere çevredeki evler de bu olaydan nasibini alıyor, çoğunun camları kırılıyordu.

Gazetecilerin filmleri yanıyor

Olay gündüz de devam etti. Çok sayıda gazeteci, araştırmacı ve yetkililer çevreyi araştırdılar. Gazetecilerin, taşların yükselmesi anını görüntülemeleri sırasında kameraların flaşlarının çakmadığı ve banyo ettirdikleri filmlerin yanmış oldukları görüldü...

Taşlanma devam ediyor

Faik Aktaş, ilk günlerde küçük parçalar halinde gelen taşların, sonradan biraz büyük parçalar halinde yağmaya başladığını söylüyordu. Taşlar her taraftan geliyordu. Hatta iki binanın arasında yaklaşık bir metre kadar bir aralıktan bile taşların süzülerek havalandığı ve bunların banyo ile tuvaletin camlarını kırdığı da oldu.

Taşlar yerden yaklaşık olarak 2-3 metre, hatta bazı binalarda 6-7 metreye kadar çıkarak havalanıyorlar, camın hizasına kadar salına salına yavaş bir şekilde yükseliyorlardı. Sonra birden hızlanarak camları tuz buz ederek evin içine düşüyorlardı. Bazı tanıklar, taşların camın tam orta noktasından içeri düştüğünü de söylediler.

Nedeni anlaşılamadı

Bu kadar kısa bir mesafeden birinin taşları atması imkânsızdı ve kesinlikle bu işi görülmeyen eller yapıyordu.

Olaya güvenlik kuvvetleri el koydu. Meselenin çözümü için seferber oldular. Evin çevresinde devriye geziyorlardı. Bütün uğraşlara rağmen, evin taşlanması durmuyor, bir türlü açıklama getirilemiyordu.

Faik Aktaş, hocaları çağırdı. Olayın durdurulması için dualar okunmaya başlandı. Yüzlerce insan olayı gözlemliyor, çevrede bir gün boyunca insanlar bu inanılmaz durumu kendi gözleriyle görüp hayrete düşüyorlardı.

Olayın nedeni anlaşılamadı. Kimilerine göre böyle olaylar evde bulunan insanlardan birinin bilinmeyen bir özelliğine bağlıydı. Bazıları da evin yerinin yine bilinmeyen bir özelliği olabileceğini ileri sürdüler. Şimdi evin arka camları naylonla örtülü olarak duruyor. Ön pencerelerin camları çok yeni olarak takıldı ve macunlandı.

Bu, arkasında bilinmeyen birçok soru bırakan olayı, 15 gün süreyle yüzlerce gözlemci ve çok sayıda gazeteci izleme fırsatı buldu.

Adana: 1931

1931 yılında Adana'da, bir ev, 40 gün süreyle gece gündüz taşlandı. Hatta, bu olayı Türkiye'de ruhçuluk alanının en önde gelen ismi Dr. **Bedri Ruhselman** da (1898-1960) gözlemleme fırsatını bulmuştu.

Olayda, söz konusu evin bahçesindeki belirli bir hedef, sürekli olarak taş yağmuruna tutulmuştu. Bu hedef, 5 metre yüksekliğindeki bir bahçe duvarının iç yüzeyini yerden 2,5 metre yüksekliğe kadar kaplayan bir çinko levhadan ibaretti. Çinko levhaya çarpan taşlar, duvarın dibinde oldukça yüksek bir yığın oluşturmuştu.

Dr. Ruhselman'ın tespitleri

Dr. Ruhselman, gözlemini yazılı hale getirdi ve bu olayla ilgili olarak şunları tespit etti:

1- Levhaya çarpan taşlar, bahçedeki taşlardan çok daha sıcaktı.

2- Taşlar, çinko kaplamanın karşısına rastlayan bahçe kapısının duvarının üstü hizasında oluşuyorlardı (ruhçuluk alanında buna materyalize olmak deniyor). Oradan itibaren çinkoya kadar olan hareketleri gözle izlenebiliyordu. Bahçe kapısının dışında, taşların nereden geldiğini gösterebilecek herhangi bir belirtiye rastlanmıyordu.

3- Taşlar, düzenli, ritmik aralıklarla atılıyordu. Olayın ilk günü dakikada 15-20 kez atılan taşların, ertesi gün 10-15 dakikada bir atıldıkları görüldü. Üçüncü gün, atılan taşlar arasında geçen süre, yarım ya da bir saate kadar çıktı. Daha sonra, 24 saat süresince atılan taşların adedi 8-10 civarında kaldı. Olayın sonuna kadar, yani kırk gün boyunca, bu oranda devam etti.

4- Taşların hızı, normal değildi. Sanki atılmıyorlarmış da bir el tarafından yavaşça götürülüyorlarmış gibi seyrediyorlardı.

5- Taşlar çinko levhaya çarptıklarında anormal derecede şiddetli bir ses çıkarıyorlardı. Bu durum hem taşların havadaki yavaş seyriyle ve dolayısıyla levhaya yavaşça temas etmeleriyle, hem de taşların büyüklükleriyle doğru orantılı değildi. Taşların en büyüğü bir ceviz kadar olmasına rağmen, oluşturdukları sesler, en az bir portakal iriliğindeki taşların çıkarabileceği kadar şiddetli oluyordu.

6- Taşlar düz bir yörünge izlemiyor, âdeta sallanırcasına, küçük zikzaklar yaparak seyrediyorlardı.

14 yaşındaki kız

En sonunda, taşlanma olaylarına evin sahibinin 14 yaşındaki kızının neden olduğu kabul edildi. Genç kızın evden uzaklaşması ile taş bombardımanının sona erdiği, eve döndüğünde tekrar başladığı gözlemlenmişti.

Bir gün, olay yeni bir aşamaya girdi. Evin içindeki eşyaların harekete geçtiği, camların kırılmaya başladığı görüldü. Dr. Ruhselman, olay yerine koştuğunda, genç kızın bahçede yarı trans halinde oturduğunu gördü. Babasına, kızını derhal dışarıya çıkarmasını söyledi. Kızın bahçeyi terk etmesiyle evdeki anormal hareketler kesildi. Daha sonra evin sahibi evi boşalttı ve taşlanma olayları sona erdi.

İstanbul: 1964

1964 Ağustos'unda İstanbul, Vaniköy'de, Kuleli Askeri Lisesi'nin spor salonuna bitişik mahallenin evleri, 10 gün süreyle taşlandı. Bir hafta süreyle, her gece muntazaman 21.30'da başlayan taşlanma, saat 01.30'a kadar sürdü. Son üç gün, başlama anı 21.10'a kadar indi. Atılan taşlar çeşitli yönlerden geliyor, düşük hızla seyretmelerine rağmen, düştükleri yerlerde büyük gürültüler çıkarıyorlardı.

Bütün bu taşlamalar sırasında, sadece, bir cam ve birkaç kiremit kırıldı. Mahalle muhtarı, evinin önünde yemek yerken tabağının içine ve daha sonra da mahallede inceleme yapan polis komiserinin ayakları dibine taşlar düştüğü oldu. Söz konusu taşlar, çeşitli büyüklükteki mozaik kırıklarından oluşuyordu.

Polis, askerler ve mahalle gençleri, olay yerinde nöbet tutarken, taş bombardımanı devam etti. Hatta, sıkı tedbirler alınmasına rağmen daha da arttı. Sonunda, evlerin arkasında uzanan sırtta, başıboş dolaşan bir askere rastlandı. Bu askerin olay mahallinden uzaklaştırılması üzerine taşlanma kesildi.

İstanbul: 1966

Kasım 1966'da, gene İstanbul'da bir taşlanma olayı daha görüldü. Halıcıoğlu'nun Haliç'e bakan sırtlarında, Salınadur mevkiindeki bir ev, 3 aya yakın bir süreyle taşlandı. Evin sahibi **Muzaffer Özgören,** Şubat 1967'de kendisiyle yapılan bir röportaj sırasında olayla ilgili olarak şunları söyledi:

"Çok şükür, bir hafta önce kesildi. Bir daha olmaz inşallah... Üç ay evvel, önce tek tük başladı, sonra hızlandı. Her akşam 17:30 sıralarında başlayıp, sabaha kadar devam ediyordu. Özellikle de güneydoğudan geliyordu."

Güvenlik kuvvetlerine rağmen

Özgören'in evini bombardımana tutan nesneler arasında, düz, beyaz mermer parçaları, tuğla ve briket parçaları ve çeşitli türden avuç büyüklüğünde taşlar vardı. Sözü yine ona bırakalım:

"Bir defasında 15-20 kişi getirdim. Bütün mahalleyi sardılar. Nöbet beklediler. Taşlar yine geldi. Sokaktan atılmasına imkân yok!

Öyle olsa mutlaka yakalardık. Kaçacak yer yok. Sonra, o yağmurda, soğukta, sabaha kadar beklemek her babayiğidin harcı değil! Bir seferinde taş yine geldi. Çatıda kof, müthiş bir ses çıkarıp sekti. Derhal yerimden fırlayıp el fenerini yaktım ve karşıya tuttum. O anda gelen ikinci bir taş, iki camın ortasındaki çerçevede patlayıp yere düştü.

Daracık aralıkta, taşlar yerden yükselip banyo ve tuvaletlerin camlarını kırıyorlar (sağda). Ev sahibi Faik Aktaş, araştırmacı Namık Talat Gürarslan'a (altta) cam kıran taşlardan birini hediye etti.

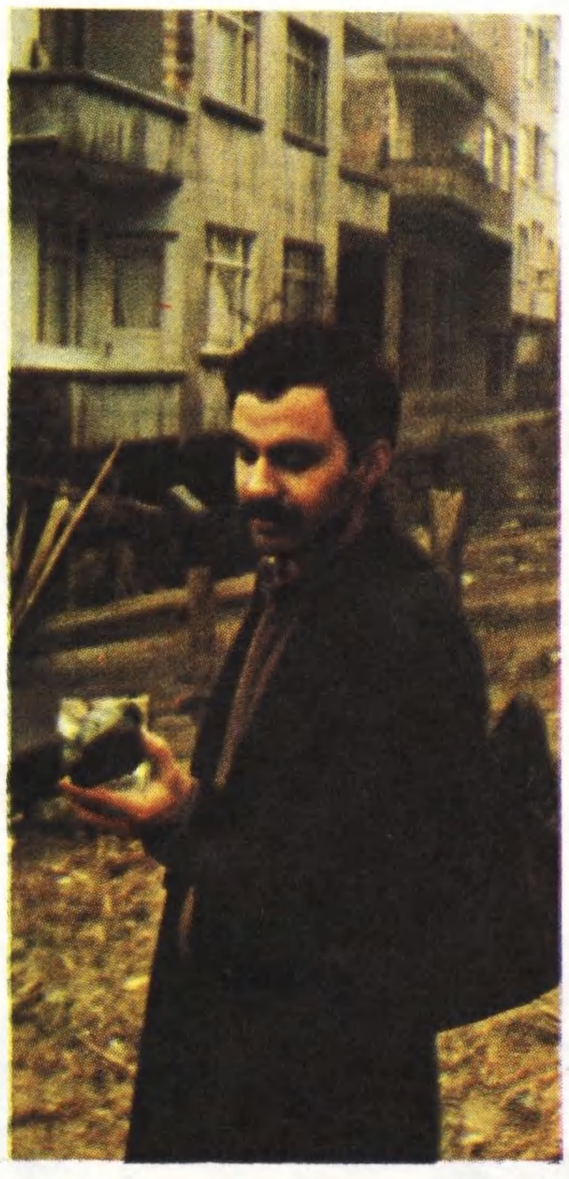

Daha fazla bilgi için:
Türkiye Gizemleri-1982. Bilim Araştırma Merkezi.
Aporlar-Ruhsal Işınlama-1979. Bilim Araştırma Merkezi.
Ruh ve Kainât Dergisi-1956.

Herkesten şüphe eder olduk. Projektörle etrafı aydınlattım, yine taşlandık. Polis, bekçi, sivil memur, hepsi geldi. Onlar buradayken de taşlandık. 'Şimdi yakalarız' diyerek, fırladılar. Ne çare ki, onlar da elleri boş döndüler.

Bir keresinde, tabancayı kapıp dışarı çıktım. O sırada yerden iki karış yüksekten gelen bir taş, bacaklarımı yaladı, duvara vurup iki metre geriye sıçradı."

Tokat: 1976

Eylül 1976'da, Tokat'ın Niksar ilçesinde bir taşlanma olayı gerçekleşti. Çalca köyünden **Ali Osman Korkmaz**'ın evi bir akşam, dışarıdan taş yağmuruna tutuldu. Taş atanları bulmak için dışarı çıktı. Hiç kimseyi göremeyince tekrar evine girdi. Taşlar bu kez, kapının kilitli, pencerelerin de kapalı olmasına rağmen, evin içinde oluşmaya ve Ali Osman'ın ailesi ile odadaki eşyaların üzerine yağmaya başlamışlardı.

Ertesi gün Ali Osman'a geçmiş olsun demeye giden komşular da evin içinde taş yağmuruna tutuldular. Ayrıca evdeki bazı eşyaların, aniden havalanarak, kapıdan dışarıya doğru süzüldüklerine tanık oldular.

Değişik zaman ve yerlerde gerçekleşen birkaç taşlanma olayını ele aldık. Ayrıca bu alanda çeşitli nedenlerden kayıtlara geçmeyen birçok başka olay olduğu da biliniyor.

Açıklanamayan bu tip olaylar karşısında, bunlar uydurmadır, yanlış görmüşlerdir, diyenler olacaktır.

Fakat, onlara rağmen bu tip olaylar sürüp gidiyor. Açıklığa kavuşturuluncaya kadar da sürüp gideceğe benziyor...

Merih'ten gelenler

AMERİKA'DA, NEW MEXICO eyaletinde, Socorro'da polis memuru **Lonnie Zamora**'nın 24 Nisan 1964 günü yapmış olduğu uçandaire gözlemini daha önce ele almıştık. (Bkz. Sayfa: 47). Aynı gün, bu kez New York eyaletinde, **Amerika'dan çok ilginç bir uçandaire gözlemi daha! Yere inmiş araçtan 2 insanımsı çıkıyor ve konuştukları çiftçiye Merih'ten geldiklerini söylüyorlar.** Newark Valley'de bir çiftçi de, bir uçandaireyle karşılaştı. Tarif edilen araçlar aynı. Yalnız, polis memurundan kaçan insanımsılar, çiftçi ile konuşmayı yeğlediler...Olayın uçandaire gözlemleri arasında önemli bir yeri var!

"İnsanlarla daha önceden konuştuk"

Üçüncü türden yakın karşılaşma: Newark Valley, New York Eyaleti, Amerika Birleşik Devletleri, 24 Nisan 1964.

24 Nisan 1964 günü, saat sabah 10.00 civarıydı. Newark Valley, Tioga County'den çiftçi **Gary Wilcox,** çiftlik evinin doğusunda kalan bir tarlayı gübreliyordu. Açık, güneşli bir gündü. Yer de kuruydu. Tarla bir tepeye doğru yükseliyordu. Tepede, ağaçların yarı gizlediği tarafa atılmış, eski bir buzdolabı vardı.

Gary, birden parıldayan bir ışık gördü. İlk önce buzdolabından geliyor sandı. Ama parıldayan nesnenin, kendisiyle buzdolabı arasında olduğunu fark etti. Merakı iyice arttı. Arkada gübreleyici olduğu halde traktörü sürdü. Tepenin doruğuna kadar yaklaştı. Acayip bir cisim gördü.

Bir cisim görülüyor

Bir uçağın kanatlarından düşmüş bir yakıt tankı gördüğünü düşündü. Traktörü durdurup indi. Bu cisme doğru yürüdü. Cismin yere bağlantısı olmadığını, o an anladı. Yere çok yakındı, fakat uçuyor olmalıydı.

Yakınına gittiğinde, boyunun bir arabadan büyük ve yumurtaya benzeyen bir biçimi olduğunu, ek yerlerinin olmadığını fark etti (Gary, sonradan cismin 6 m uzunluğunda, 1.2 m yüksekliğinde ve 4,5 m genişliğinden olduğunu tahmin etmiştir). Cismi yumrukladı, tekmeledi. Sanki metalden yapılmış bir çadır beziydi. Ne çok sert, ne de yumuşaktı!

İki insanımsı çıkıyor

Gary araştırmasını sürdürdü. O sırada, 120 cm boyunda iki insanımsı, cismin altından ortaya çıktılar. Ellerinde ufak tepsiler vardı. İçleri ot, çalı, toprak, bitki kökleri ve yapraklarla doluydu. Gary'e doğru yürüyüp iki üç metre kala durdular.

Konuşuyorlar

Çiftçi durumu ilk önce bir numara sandı. O çevrede bir film çevriliyor olabileceğini düşündü. Niyeti olayı seyretmekti. Fakat, birden şaşırdı. Çünkü yaratıklardan biri ona seslendi: *"Korkma! Daha önce de insanlarla konuştuk."*

Duyduğu ses tarif edilebilecek gibi değildi. Yaratığın dediklerini anlamıştı, ama onun konuşurken hangi dili kullandığını söyleyemiyordu.

Görünüşleri belirsiz

Gary'nin dediğine göre, küçük adamlar arka arkaya duruyorlardı. Üstlerindeki metale benzeyen beyaz giysilerin cepleri ve dikiş yer-

leri yoktu. Vücutlarının özelliği de belli olmuyordu. Kolları, bacakları olmasına rağmen, elleri ve ayakları görünmüyordu. Kollarını kaldırdıklarında, dirseğe denk gelen yerlerde buruşukluklar görülüyordu. Yüzleri, saçları, gözleri, ağız ve burunları yoktu. Onunla konuşan ses sanki ikisinden birden gelir gibiydi.

Gary onlarla gitmek istiyor

Konuşmaları sürdü. *"Sizin Merih adıyla bildiğiniz gezegenden geliyoruz"* dediler. Gary'e ne iş yaptığını sordular. O da anlatınca, gübreyle ilgilendiler. Suni gübreden sözedilince büyük ilgi gösterdiler. Gary onlara bir çuval verebileceğini söyledi.

Gary'e bu yarıkürede dolaştıklarını söylediler. Gary,onlarla gelebileceğini söyleyince, Dünya'ya yalnızca iki yılda bir gelebildiklerini belirttiler. İnsanların uzaya gönderilmemeleri gerektiğini düşünüyorlardı. İnsanımsılar şöyle bir kehanette de bulundular. Onlara göre Amerikalı uzayadamı **John Glenn** ve **Virgil Grissom,** iki Rus kozmonotuyla birlikte bir yıl içinde uzayda öleceklerdi.

Gidiyorlar

Dünya'ya yönelik ilgilerinin cansız maddelerden dolayı olduğunu açıkladılar. Merih'in kayalık yapısı nedeniyle bu maddeler hakkında bilgi topluyorlardı. Kentlerin yakınından uçamıyorlardı. Çünkü, hava kirlenmesi ve pis kokular gemilerinin uçuşunu engelliyordu.

Gary Wilcox, onların kendisine zarar vermek niyetinde olmadıklarını anladı. Görünürde silahları da yoktu. Sesleri hep aynı tondaydı. En çok da onlar konuştu. Sonra, bu karşılaşmadan kimseye söz etmemesini Gary'e söylediler. İki insanımsı, araçlarının altına döndüler. İçeri girerek kayboldular. Araç, boşta çalışan araba gibi bir ses çıkardı. Duman, gürültü, patlama filan olmadan kuzeye doğru yavaşça uçtu.

Eve dönen çiftçi, telefonla annesini arayıp olanları anlattı. İnekleri sağıp birkaç işle uğraştı. Öğleden sonra 16.30'da, bir çuval suni gübreyle tekrar tepeye tırmandı. Bunu cismin inmiş olduğu yerin yakınına bıraktı. Ertesi sabah,çuvalın orada olmadığını gördü.

Soruşturma açılıyor

Olayın haberi yayılıp bir komşunun kulağına gitti. **Priscilla Baldwin** adındaki bu kadın, Gary ile görüşüp yerel gazeteyi haberdar etti. Tioga County şerifine olayı anlattı. 1 Mayıs 1964'te polis soruşturması başlatıldı. Gary, Şerif **Paul J. Taylor** ve memur **George Williams**'a ifade verdi.

1968'de, ünlü psikiyatrist **Berthold Eric Schwarz** geldi. Olayın derinlemesine araştırmasına girişti. Tanığın psikiyatrik incelemesini yaptı. Ayrıca, tanığın ailesi, arkadaşları ve komşularından birçok kişiyle görüştü.

İnceleme ve görüşmelerden çıkan sonuç, Gary Wilcox'un normal biri olduğuydu. Gary ruhsal rahatsızlıkları olmayan, inanılır biriydi. Anlattıkları karışık ve belirsiz olsa da başından geçen gerçekti.

Kehanetleri

İleri sürülen kehanetler ise değişik olarak gerçekleşti. 27 Ocak 1967'de Amerikalı uzayaadamları **Virgil Grissom, Ed White** ve **Roger Chaffee** birlikte bir yangında öldüler. Yangın Cape Kennedy'de denenen bir Apollo gemisinde çıkmıştı. Sonra, Rus kozmonot **Vladimir Komarov,** kapsülünün paraşütü atmosfere girerken açılmadığı için 23 Nisan 1967'de öldü. Gary Wilcox'un karşılaşmasından sonra hemen hemen üç yıl geçmiş bulunuyordu.

Sirius'tan Dünya'ya II

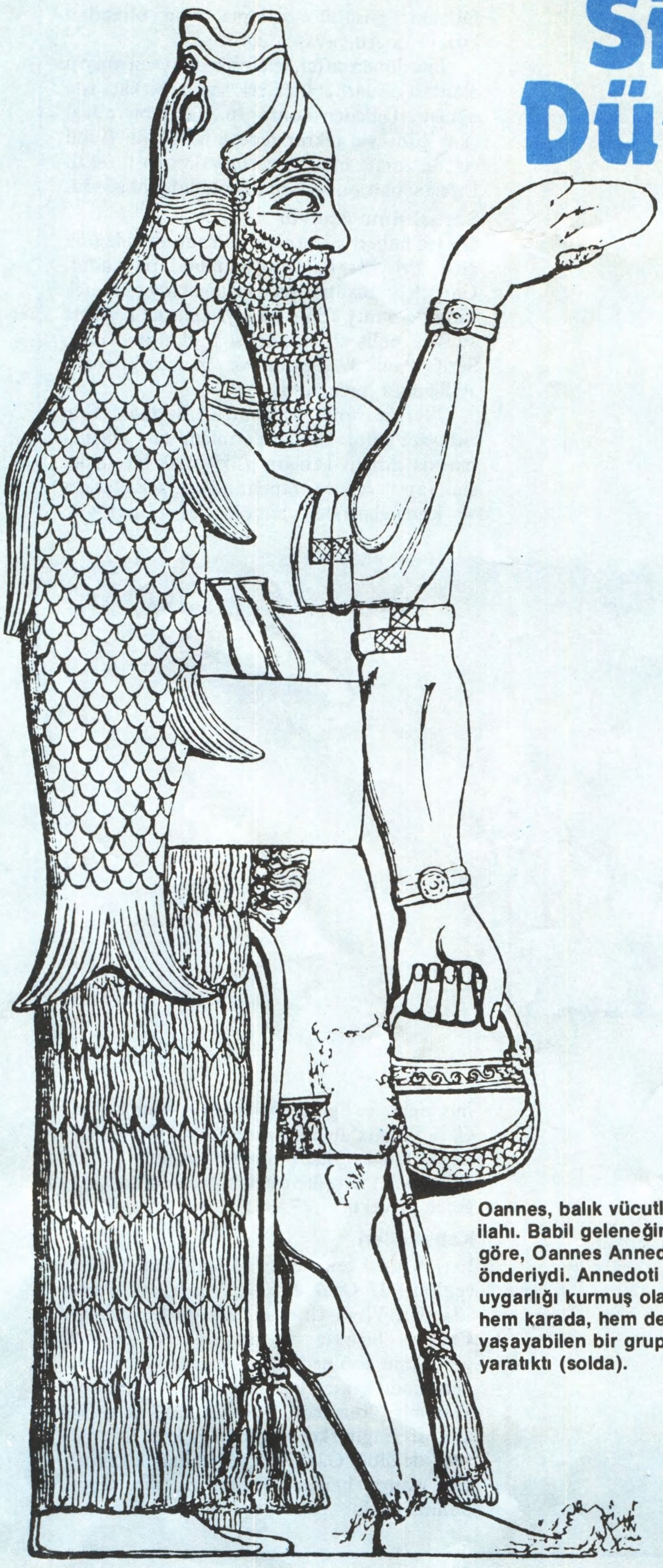

Oannes, balık vücutlu Babil ilahı. Babil geleneğine göre, Oannes Annedoti'nin önderiydi. Annedoti ise uygarlığı kurmuş olan ve hem karada, hem de suda yaşayabilen bir grup yaratıktı (solda).

Afrika'da yaşayan Dogon kabilesinin gizemini 337. sayfada işledik. Bu konu bazı batılı bilim adamlarını rahatsız etmeye devam ediyor. Çünkü onlar, gökbilimle ilgili bilgilerin ancak kendileri tarafından bilinebileceğini düşünüyorlar...

DOGONLARIN DÜŞÜNCELERİ çok açık. Onlar, Sirius yıldız sisteminden gelen zeki yaratıkların geçmişte atalarını ziyaret ettiklerine inanıyorlar. Gökbilimle ilgili bilgi ve iddiaları da ayrı...

Dogonların inancı

İki milyon kişilik Dogon kabilesinin karmaşık bir mitolojisi var. Bu mitolojinin temelinde yatan inanca göre, çok eskiden Nommo adlı, hem karada, hem suda yaşayabilen yaratıklar uygarlaştırma amacıyla dünyaya geldiler.

Gökteki en parlak yıldız sistemi olan Sirius'tan geldiği söylenen Nommo'ya Dogon kabilesi saygı gösterir. Sirius'a bağlı iki görünmez yıldız olduğunu göstermek için kuma şekiller çizerler. Bunlardan biri küçük ve son derece yoğun olup dünyanın tüm kütlesinden daha ağırdır.

Öteki ise bundan dört kat daha hafiftir. Dendiğine göre çember benzeri bir yörüngesi vardır. Dogonlar işte bu ikinci yıldıza bağlı bir gezegenden Nommo'nun türediğine inanıyorlar.

Bazı bilim adamlarının itirazı

Dünya'nın değişik zamanlarda başka gezegenlerden gelen akıllı yaratıklarca ziyaret edilip edilmediği hiç bitmeyen bir araştırma konusudur. Bilim bu konuda olumlu ya da olumsuz kesin bir açıklama getiremiyor. Dogonların iddiası merak ve ısrarla araştırılıyor.

Bazı batılı bilim adamları, bu konuyu fazla uzatmamak gerektiğini söylediler. Onlara göre, Dogonların gökbilimle ilgili bilgileri batılılardan almış olmaları gerekiyor. Bu düşüncelerini kabul ettirmek için de bazı bağlantılar kuruyorlar:

1) Bölgede bulunan Fransız okulları, 1907'den beri ders programlarında coğrafya ve doğa tarihine yer veriyorlar. 2) Timbuktu yakınlarında, 16. yüzyıldan beri bir Müslüman üniversitesi bulunuyor. 3) Dogon kabilesinden bir kısım asker, I. Dünya Savaşı

sırasında Fransız saflarında savaşmışlar.

Yani bu bilim adamları demek istiyorlar ki, Dogonlar gökbilimle ilgili bilgileri şu veya bu şekilde batıdan aldılar. Sonra da biz bunları eskiden beri biliyorduk, mitolojimizde zaten vardı, dediler. Bu durumda akla hemen şu soru geliyor. Bunu niye yapmış olsunlar? Niye başka Afrika kabileleri benzer davranışlarda bulunmuyorlar da bir tek Dogonlar ortaya çıkıyor?

Araştırma sürdürülmeli!

Konu iyice incelendiğinde Dogonların bilgisi moden batılı kaynaklardan gelmiş gibi gözükmüyor. En azından bölgeyi inceleyen, orada yaşayan araştırmacılara göre bu böyle!

Ama eldeki kanıtlar da belirgin değil. Olağandışı Dogon inançları konusunda güçlü bir yargıya varmanın yalnızca iki yolu bulunuyor. İlk önce, başka yerlerdeki, başka efsanelerde destekleyici kanıt bulunup bulunmadığına bakılmalı. Sonra, Dogon iddiaları arasında bilimsel yollarla incelenebilecek olanlar araştırılmalıdır.

Dogonların görünmez yıldızı

Her iki yoldan ilerleyebilecek kadar şanslı bir durumdayız. Dogonların Nommo'yu tarif edişi gayet açık. Nommo iki yaşamlıydı. Uygarlık getiren, hayat veren bir rolü vardı. Dogonların, yörüngeleri Sirius içinde olan iki görünmez yıldızı tarif edişleri çok ilginç.

Yıldızlardan adı beyaz cüce olarak geçeni batılı gökbilimcilerce keşfedilmişse de öteki henüz bilinmiyor... Eğer Dogonlar bu konuda haklı çıkarlarsa, inançlarının geri kalan kısmının doğrulanma ihtimali çok artacak...

Sirius B'yi bilen yok!

Gerçekten de bilinmeyen ve açıklanamayan her konuda bulunan ipuçları her geçen gün artıyor. Ama yıldız sistemi Sirius konusunda

Bu Dogon kadınının taktığı iki madalyonun Dogon mitolojisindeki "ikiz" kavramını gösterdiği söylenir. Bu düşünceye göre, doğadaki her öğe bir zıtlık oluşturan çiftlerden biridir (üstte).

efsanelerden ne yazık ki çok az şey öğrenilebiliyor.

Londra Üniversitesi'nde klasik tarihçi olan **Peter James,** eski çağlarda yaşayanların Sirius'u önemli bir yıldız saymalarının şaşırtıcı bir durum olmadığını ileri sürdü. Belki de bu yüzden yıldıza bir sürü efsanevi özellik verilmiştir. Sirius, gökteki tek parlak yıldız değildi. Ama yüzyıllar boyu güneşle birlikte olan yükselişi Nil nehrinin taşmasına rastlıyordu. Böylece takvimle ilgili bir önem kazanmış oluyordu.

Eski Yunan mitolojisinde

Eski Yunan efsanelerinde, Dogonların hem denizde, hem de karada yaşayabilen efsanevi yaratığı Nommo'ya benzeyen yaratıklar var. Bunlar balık vücutlu olarak tanımlanıyorlar.

Yunanlı tarihçi **Diodorus Sikulus**'un yazdığına göre, bu yaratıklar bazı sanatları keşfetmişler, insanlık için yararlı başka şeylerin başlatıcısı olmuşlar. Öteki metinlerde, denizaltında yaşayan sihirli ruhlar, denizin derinliklerindeki cinler olarak geçiyorlar. Köpek kafasına benzer kafaları, kaplumbağa bacağına benzeyen elleri var.

Babil'de

Babilli bir rahip olan **Berossus Annedoti,** sözünü ettiğimiz yaratıkları tarif ederken benzer kelimeleri kullanıyor. Adları "İğrenç Yaratıklar" anlamına gelen bu balıkadamlar uygarlığı başlatanlar olarak kabul ediliyor. İçlerinde en ünlü olan ve en başta gelenin adı **Oannes** ya da **Oe**'dir. Büyük bir yumurtadan çıktığı düşünülen Oannes'in insanlığı insanlaştıracak, davranışları yumuşatacak bir şekilde her alanda Babillileri eğittiğine inanılıyor.

Bilinmeyen deniz yaratığı

Bu konu şimdilik şöyle bir noktaya geliyor.

Eski Mısır mitolojisinde, Köpek Tanrı Anubis, Tanrıça İsis'in kocası Osiris olarak sık sık görülürdü. Tarihçi Robert Temple, İsis' in kendisinin Sirius olarak görüldüğünü düşünerek kocasını da Sirius'un çifti olarak düşünmenin mümkün olduğunu söylüyor. Buradan da eski Mısırlıların Sirius B'nin varlığından haberdar oldukları anlaşılıyor (sağda).

İnsanlığın bilinmeyen uzak geçmişinde denizde ve karada yaşayabilen akıllı birtakım yaratıkların olma ihtimali var!

Belki böyle bir yaratığın tanımlanmasında yanlışlık ve eksiklik yapılmıştır. Ya da bilerek bazı bilgiler gelecek kuşaklara verilmek istenmemiştir...

Efsaneler hakkında

Bir de şu var. Çok eski dönemler hakkında bize bilgi veren efsanelerin hemen hiçbiri açık değildir. Bu yönden bunlar ancak yorumlandıkları zaman anlaşılmaktadırlar.

Eğer yorumcuların anlamak ve anladığını tam olarak açıklamak dışında bir isteği varsa, gerçekten uzaklaşılmaktadır.

Sirius'taki 3. yıldız

Dogonların iddia ettiği gibi, Sirius sisteminde 3. bir yıldız varsa ve bu bir gün ortaya çıkarılsa bütün bu konularda önemli bir adım atılmış olacak. Şu ana kadar ki, belirtiler umut vericidir. Bu olay, ayrıca çok yararlı gökbilim tartışmalarına neden oldu.

Bir Dogon tapınağındaki yedi Nommo şeklini gösteren bir sunak eşyası (üstte). Sirius'un Güneş'le birlikte olan yükselişini gösteren bir Dogon çizimi. Dogonlar bu tür gökbilimsel olaylarla ilgili bilgilerinin Nommo'dan geldiğini iddia ederler. Ama yıldızların yükselişini bilen ve takvimlerini buna göre düzenleyen eski Mısırlılar, Dogonlar'a bu bilgiyi vermiş olabilirler mi? (üstte sağda).

Akteon köpekleri. Yunan efsanesine göre, Rodos'un hayat veren iki yaşamlı Tanrılarından bu hayvanlar kaldı (solda).

1920'li yıllarda bazı gökbilimciler, Sirius C adını verdikleri üçüncü bir yıldız gördüklerini ısrarla söylüyorlardı. Yıldız, kırmızı renkte görülmüştü, bu yüzden kırmızı cüce denen yıldız olabilirdi. Kırmızı cücenin yoğunluğu, beyaz cüceninkinden çok daha azdı. Bu söylenenler Dogonların Sirius B'den 4 kat daha büyük olduğunu söyledikleri üçüncü yıldıza uyuyordu.

Yıldız görülemedi!

Sonuçta, yıldızı görebilmek mümkün olmadı. Sirius A'nın hareketlerindeki üçüncü bir yıldıza bağlanan özellikler de kanıtlanamadı.

Bu açıklamayı sağlayan gökbilimci **Irving W. Lindenblad** Washington'daki Amerikan Deniz Gözlemevi'nde çalışıyor. Lindenblad üçüncü bir yıldızın varlığını son derece uzak bir ihtimal olarak görüyor ve bu konuda şöyle diyor:

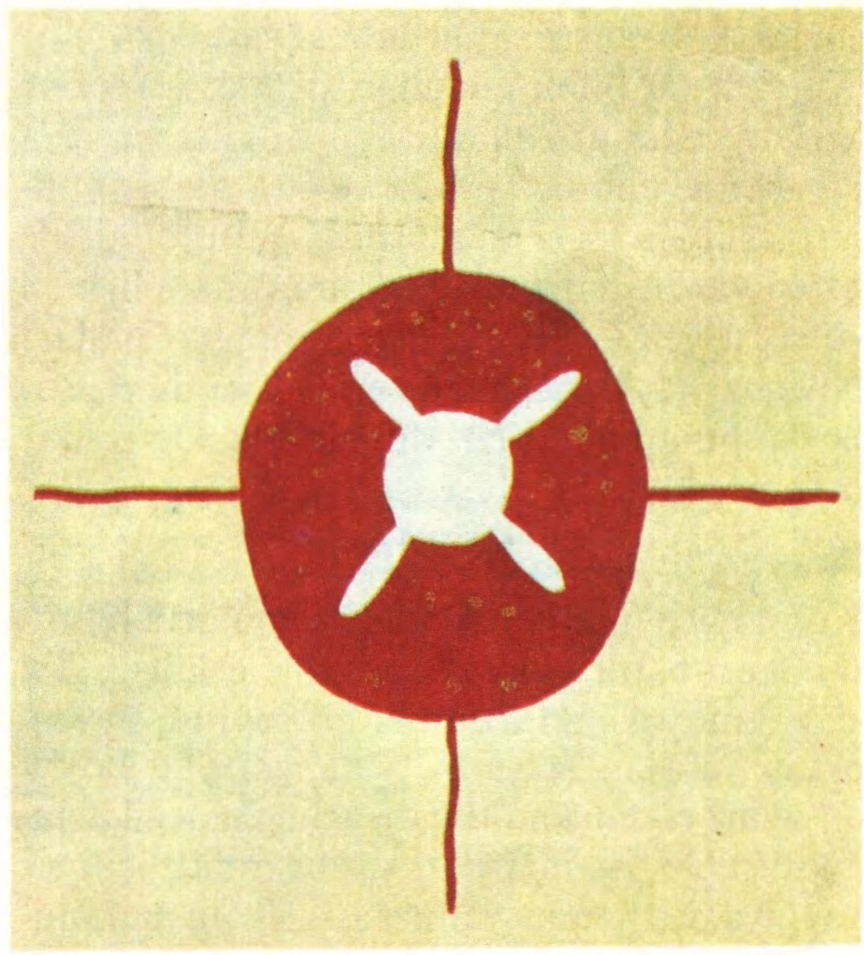

"Çok uzaktaki üçüncü bir kütlenin var olma ihtimali fiziksel olarak imkânsız olsa da teoride ortadan kalkmaz. Ama böyle bir kütlenin varlığına dair elimizde kesinlikle bir kanıt bulunmuyor."

Karşı tez

"Astrofizik ve Uzay Bilimi" adlı teknik dergide yazan Londra Üniversitesi'nden iki gökbilimci bu konuda bir nebze daha iyimserler. Çünkü bilgisayarda üçüncü bir yıldız için Dogonların anlattığı gibi, çember biçimine yakın yörüngeler ürettiler. 275 ila 425 yıl arasında süren yörüngeler ile Sirius A'nın hareketleri arasında bir uyumun olduğunu ortaya çıkardılar.

Peki ama bu iki karşıt iddia bizi nereye götürecek? Sonunda Dogon mitolojisini dünyadışı ziyaretler için sağlam bir kanıt olarak benimseyebilecek miyiz?

Dogonların, aslında öyle olmaması gerekse de, gökbilimden haberdar olduklarına karşı çıkmamız çok zor. Araştırmacı **Dieterlen**'in enine boyuna düşünüp vardığı sonuç da aynen böyle. Efsaneleri ikinci elden yorumlayıp onu ve Temple'ı eleştirenler yerine, onun ilk elden yaptığı değerlendirmeyi kabul etmek daha uygun görünüyor.

Ama bu bilgiyi nereden edindiler? Yunan ve Babil efsanelerindeki iki yaşamlılarla Dogonların Nommo'su arasındaki benzerlik dünyanın geçmişte ziyaret edildiği konusunda emin olmamız için yeterli mi? Anlaşılması çok zor olan bu konuda, yine zorluklarla dolu başka ihtimaller de var. Bunlardan biri, klasik çağlarda rahiplerin evrenle ilgili bilgilerini duyudışı algılama yoluyla oluşturdukları. Bunu yaparken de gizli kehanet yöntemlerini kullanıyor olmalarıdır.

Belki de bütün gökbilimsel tersliklere rağmen kırmızı bir cüce olduğu sanılan Sirius sistemindeki üçüncü yıldız görülebilecek, yörüngesi hesaplanacak kadar şiddetle parlamıştır. Böyle olduysa da mesele bitmiyor. Parlak yıldızı "ilkel" Dogonlar nasıl gördüler?..

Daha fazla bilgi için:

Marcel Griaule and Germanie Dieterlen, *Le renard pâle*, Institut d'Ethnologie (Paris), 1965.

Ian Ridpath, *Messages from the stars*, Fontana, 1978.

Ronald Story, *Guardians of the Universe*, New English Library, 1980.

Robert Temple, *The Sirius mystery*, Sidgwick and Jackson, 1976.

Alparslan Salt, *Dogonlar'da Sirius Gizemi*, Ruh ve Madde Yayınları.